

GIÊ-HÔ-VA DI-RÊ ¹

 Chúng ta hãy cứ đứng một lúc trong khi chúng ta cúi đầu dâng lời cầu nguyện. Khi chúng ta cúi đầu, tôi tự hỏi đêm nay có bao nhiêu người muốn được ghi nhớ trong lời cầu nguyện, có điều gì đó trong lòng anh chị em muốn Đức Chúa Trời làm cho mình, cứ giơ tay lên. Xin Chúa nhậm những lời thỉnh cầu này bây giờ khi chúng ta cúi đầu và cúi lòng của mình trước Ngài.

² Lạy Cha Thiên thượng của chúng con, chúng con đang đến gần Ngôi Ân Điển của Ngài một lần nữa, nhân Danh Chúa Jêsus Christ, Con Đức Chúa Trời vĩ đại. Chúng con cảm ơn Ngài vì cơ hội để đến với sự đảm bảo rằng Ngài sẽ nghe và đáp lời những gì chúng con cầu xin. Lạy Cha, chúng con cầu xin Cha sẽ tha thứ cho tội lỗi của chúng con, đó là, sự vô tín của chúng con. Và, Cha ôi, chúng con cầu xin Ngài ban cho chúng con đức tin, đức tin phong phú tối nay. Và Ngài biết điều gì đằng sau mỗi bàn tay ở đó, tận trong lòng. Họ cần điều gì đó, Chúa ôi. Họ đưa tay lên một cách tôn kính, mong đợi một điều gì đó từ Ngài. Và con cầu nguyện, Cha Thiên Thượng ôi, bất kể đó là gì, nó sẽ được ban cho mọi người.

³ Chúng con cảm ơn Ngài về sự thăm viếng tối qua. Chúng con cầu nguyện rằng Ngài sẽ trở lại với chúng con tối nay với quyền năng và ân điển dồi dào, và sẽ ban cho chúng con những mong muốn của lòng chúng con, vì, thực sự mong muốn của chúng con là làm theo Ý Ngài và thấy Ý Ngài được nên. Và chúng con biết Ý muốn của Ngài liên quan đến người đau, mà Ngài đã bị những lần roi khắp lưng Ngài cho chúng con được lành bệnh, “Bởi những lần roi của Ngài chúng con được chữa lành.” Và, thưa Cha, chúng con cầu nguyện rằng—rằng Ý Chỉ vĩ đại của Ngài sẽ được thực hiện tối nay, để cho chúng con đức tin để tin điều đó, dồi dào, hầu cho mọi người đau có thể được chữa lành, và mọi người mà bị hư mất có thể nhớ rằng Ngài đã bị thương vì những vi phạm của chúng con. Xin nhậm lời, Chúa ôi.

⁴ Xin cho họ biết rằng chừng nào còn có một—một Cửa Lễ đấm

máu Ở đó dành cho họ, thì tội lỗi của họ không thể được nhìn thấy bởi Đức Chúa Trời. Nhưng nếu họ chết mà không công khai xưng nhận Điều đó và chấp nhận Điều đó, và được sanh lại, sẽ không có cách nào để họ có thể vào Nước Trời. Và xin cho đây là đêm mà mỗi người từ dưới Huyết có thể nhanh chóng trượt xuống dưới Huyết tối nay, trong Danh Đức Chúa Jêsus. Và chúng con dâng Ngài sự ngợi khen. A-men.

5 Đặc ân rất lớn được ở đây tối nay và được nói chuyện một lần nữa. Và buổi tối hôm qua chúng ta đã có một thời gian tuyệt vời như vậy, sự viếng thăm của Chúa. Nhưng tôi đã giữ các bạn quá muộn. Tôi không bao giờ có thể đến đúng giờ, cách nào đó.

6 Hôm nay gần như trời hơi nắng quá nhiều. Tôi đã...Con trai nhỏ của tôi, Joseph, đã theo tôi để đi bơi. Vì vậy nơi chúng tôi đang ở có một hồ bơi nhỏ, có hàng rào ở phía sau, và nó nói, “Đến đây, xem con này, bố ơi. Con bơi được.”

Tôi nói, “Được rồi.”

7 Tôi đã xuống đó sáng nay, lấy cuốn Kinh Thánh của mình, và một số...để viết một số ghi chú. Và trong khi tôi đang nghiên cứu, nó...nó đến đây mặc chiếc quần tắm nhỏ của mình, nó nói, “Xem con này, bố ơi, con lặn được rồi!” Chà, nếu tôi đã từng nhìn thấy một con ếch nhảy trong nước! Và nó đứng dậy, và nước trào ra từ mũi và miệng nó, nó nói, “Con lặn thế nào?”

Tôi nói, “Con đang làm tốt.”

8 Và tôi chợt nghĩ đến một lần tôi đã nói điều tương tự với bố tôi. Một cái ao nhỏ, trước khi chúng tôi đến con sông, có một cái ao, và bọn trẻ chúng tôi gần như phải loại bỏ lớp váng xanh khỏi nó, và chúng tôi sẽ...nước không sâu quá sáu in-sơ. Và tôi cứ nói với bố tôi, “Con bơi được.”

9 Vì vậy một buổi chiều Chúa nhật ông đã đi bộ ra đó. Và họ có một bụi gỗ nhỏ đặt ở đó. Và tôi trở lại trong bụi cây và cởi quần áo của tôi, đó là nơi để cởi ra; chỉ cần kéo một cái đinh, các bạn biết đấy. Và bao nhiêu người từng thấy một cái như thế? Tôi thấy. Chỉ mặc một chiếc quần yếm, không có dây treo; chỉ có một—một sợi dây đôi bắt chéo qua, làm dây đeo, và rồi chỉ là một cái đinh. Chỉ cần kéo chiếc đinh và, đó là tất cả những gì bạn

phải làm, nhảy xuống ngay. Và vì vậy tôi đứng lên trên cái bục này và bịt chặt mũi mình, các bạn biết đấy, và nhảy vọt vào đó, và bùn bay cao khoảng cỡ đó. Bố tôi ngồi dưới đó, quan sát tôi. Tôi nói, “Con bơi thế nào?”

¹⁰ Nói, “Ra khỏi đó và đi tắm!” Tôi đang nghĩ điều đó đã xảy ra bao lâu rồi!

¹¹ Và, các bạn biết đấy, thời gian cứ trôi đi với chúng ta, phải không? Chúng ta thật sự, trông giống như, không còn thời gian, để làm mọi việc nữa. Và thời gian không chờ đợi một ai. Vì vậy chúng ta phải làm việc trong khi chúng ta có thể, bởi vì đã đến lúc thế hệ này sẽ ra đi, và sẽ có một thế hệ khác sắp tới, nếu còn có một thế hệ khác. Thành thật mà nói, tôi nói điều đó với tất cả tấm lòng mình, (tôi không biết khi nào Ngài sẽ đến; không ai trong chúng ta biết), nhưng, thực sự, tôi không tin rằng sẽ có một thế hệ khác. Tôi tin Đấng Christ sẽ đến trong thế hệ này. Tôi không biết là mấy giờ, bây giờ, có thể là tối nay hoặc có thể là mười năm nữa, hoặc hai mươi, nhưng tôi tin rằng Ngài sẽ ở trong thế hệ này. Tôi đang tin điều đó. Nếu Ngài không làm vậy, dù sao, thì tôi cũng muốn sống giống như Ngài, vì tôi biết rằng đó có thể là ngày cuối cùng của tôi, hoặc ngày cuối cùng của anh em.

¹² Và thế thì, hãy nhớ, nếu chúng ta chết trước khi Ngài đến, chúng ta sẽ sống trong sự Hiện diện của Ngài, hoặc, được sống lại trước khi những người khác được thay đổi. “Tiếng kèn của Chúa sẽ vang lên, kẻ chết trong Đấng Christ sẽ sống lại trước hết. Rồi chúng ta là những người còn sống và còn lại sẽ được thay đổi trong chốc lát, trong một nháy mắt, và được cất lên cùng với họ, để gặp Chúa trên không trung.” Nhìn vào thứ tự của sự phục sinh. Thấy đó, Đức Chúa Trời biết rằng chúng ta mong mỗi được gặp lại những người thân yêu của mình. Và nếu chúng ta đến đó để gặp Ngài trước, chúng ta sẽ nhìn xung quanh để xem liệu cha hoặc mẹ và những người còn lại có ở đó không. Nhưng thấy cách mà, Đức Thánh Linh trong sự khôn ngoan của Ngài không? Chúng ta gặp nhau trước, và rồi khi chúng ta đến đó và hát bài *Ân Điển Diệu Kỳ*, đó là lúc chúng ta sẽ có một thời gian thờ phượng. Anh em nghĩ tôi hành động buồn cười bây giờ, hãy xem tôi lên

Đó! Đó sẽ là khoảng thời gian tuyệt vời đối với tôi và tất cả chúng ta khi chúng ta đến Đó.

¹³ Bây giờ chúng ta hãy đọc một số lời trong Kinh Thánh cổ phước hạnh ở đây tối nay. Chúng ta hãy lật sang Rô-ma, chương 4, và chỉ đọc một phần của Sách Rô-ma. Tôi muốn đọc hai chỗ tối nay, trong Sáng thế ký và trong Sách Rô-ma. Bây giờ trong Sách Rô-ma, chương 4, câu 17.

(Như có lời chép rằng, Ta đã lập người làm cha nhiều dân tộc,) trước mặt đấng mà ông đã tin, tức là Đức Chúa Trời, đấng làm cho kẻ chết sống lại, và gọi những sự không có như đã có rồi.

Người cây trồng khi chẳng còn lẽ trồng cây, hầu cho người trở nên cha của nhiều dân tộc; theo như điều đó mà đã được chép, Dòng dõi người cũng sẽ như vậy.

Và không hề yếu đuối trong đức tin, người coi như không phải thân thể của chính mình bấy giờ đã chết, khi người đã gần đầy trăm tuổi, cũng thấy...Sa-ra không thể sanh để được nữa:

Người chẳng có lương lực về lời hứa Đức Chúa Trời qua sự không tin; nhưng càng mạnh mẽ trong đức tin, dâng sự vinh hiển cho Đức Chúa Trời;

Và vì tin chắc rằng điều chi Đức Chúa Trời đã hứa, thì Ngài cũng có quyền làm trọn được.

Và cho nên đức tin của người được kể cho là công bình.

Và nó không được viết ra chỉ vì lợi ích của người, mà nó được kể cho người;

Nhưng cũng vì chúng ta nữa, đức tin sự được kể là công bình cho chúng ta, nếu chúng ta tin Đấng đã làm cho Chúa Jêsus chúng ta sống lại từ kẻ chết;

Ngài đã bị nộp vì sự tấn công chúng ta, và được sống lại vì sự xưng công bình của chúng ta.

¹⁴ Ồ, tôi thích Điều đó biết bao! Đó là một trong những bài đọc Kinh Thánh yêu thích của tôi trong Kinh Thánh, bởi vì điều đó rất xác thực về những gì Đức Chúa Trời đã có, những gì Ngài

đã hứa và đã thề rằng Ngài sẽ làm. Và bây giờ tôi chọn chủ đề này vì tôi nghĩ rằng trong bất kỳ buổi nhóm nào, để thấy đức tin mà chúng ta đã thấy đã được thực thi ở đây tối qua, rằng không có một người yếu đuối giữa vòng chúng ta ngoài những gì đã được chữa lành. Thật quyền năng của Đức Chúa Trời đã đến và những gì Ngài đã làm! Thế thì tôi nghĩ, nếu chúng ta có thể xây dựng điều gì đó tích cực, tạo ra một—một thành tựu cho một mục tiêu, thì sẽ tuyệt vời biết bao khi chúng ta có thể đạt được một đêm hay một giờ cao trào tuyệt vời đó.

15 Và chúng ta phải nhớ rằng không thể làm gì nếu không có đức tin, và điều đó trước tiên phải được thú nhận. Vì Ngài là—Ngài là Tác Giả của đức tin, chúng ta biết điều đó, và không thể làm gì nếu không có đức tin. Và nếu không có đức tin thì không thể làm đẹp lòng Đức Chúa Trời.

16 Và bây giờ Ngài là Thầy Tế Lễ của sự xưng tội của chúng ta. Bây giờ—King James ở đây, trong Sách Hê-bơ-rơ, đặt nó là một “sự xưng nhận.” Để xưng nhận và thú nhận là điều giống nhau, xưng nhận và thú nhận. *Thú nhận* nghĩa là “nói điều giống như vậy”: “Bởi những lần của Ngài tôi được chữa lành,” đấy, “Bây giờ bởi Sự sống của Ngài tôi đã được cứu.” Và bây giờ thế thì, trước tiên, chúng ta phải thú nhận điều đó; và Ngài ngự như Đấng Trung Bảo, và Đấng Trung Bảo duy nhất giữa Đức Chúa Trời và con người, và Ngài ngự ở đó để cầu thay những gì chúng ta thú nhận rằng Ngài đã làm. Thật là—thật là một điều hợp lý, vững chắc!

17 Và bây giờ tôi muốn đọc một câu Kinh Thánh khác, được tìm thấy trong Sách của—của Sáng thế ký, chương thứ 22, và chúng ta hãy bắt đầu đọc ở đây khoảng câu thứ 7.

Và Y-sác bèn nói cùng Áp-ra-ham, cha mình, và nói rằng, Hỡi cha: và người đáp, Con ơi, cha đây. Và chàng nói, Củi đây và lửa đây: nhưng chiên con ở đâu đang làm của lễ thiêu?

Và Áp-ra-ham nói rằng, Con ơi, chính Đức Chúa Trời sẽ sắm sẵn lấy chiên con đang dùng làm của lễ thiêu: vậy cả hai cha con cứ đồng đi với nhau.

Và họ đến nơi mà Đức Chúa Trời đã phán bảo người; và tại đó Áp-ra-ham lập bàn thờ, và chất củi lên, và trói Y-sác con mình lại, để lên trên—trên đồng củi trên bàn thờ.

Và Áp-ra-ham giơ tay ra, và cầm dao đặng giết chết con trai mình.

Và thiên sứ của CHÚA từ trời kêu xuống, và phán rằng, Hỡi Áp-ra-ham, Áp-ra-ham: và người thưa rằng, Có tôi đây.

Và Ngài phán rằng, Đừng tra tay người vào mình con trẻ, cũng chớ làm chi hại đến nó: vì bây giờ ta biết rằng người—rằng người thật kính sợ Đức Chúa Trời, và thấy người...bởi cứ không tiếc với ta con một của người.

Và Áp-ra-ham nướng mắt lên...và xem thấy sau lưng người một con chiên đực có những cái sừng mắc trong bụi cây: và Áp-ra-ham bèn bắt con chiên đực đó, và dâng nó trên...lên làm của lễ thiêu thay cho con mình.

Và Áp-ra-ham gọi chỗ đó là Giê-hô-va Di-rê: bởi cứ ấy người ta còn nói cho đến ngày nay rằng, Trên núi của CHÚA nó sẽ được thấy.

18 Điều tôi muốn lấy chủ đề ở đó, nếu nó được gọi là chủ đề, Giê-hô-va Di-rê, Từ đó nghĩa là “Chúa sẽ sẵn sẵn cho chính Ngài một của lễ.” Nếu Ngài không có, Ngài có thể sẵn sẵn một của lễ. Tôi rất biết ơn vì điều đó. Bây giờ chủ đề tuyệt vời này! Và bây giờ đọc ở đó, rằng “Áp-ra-ham chẳng có lưỡng lự về lời hứa Đức Chúa Trời qua sự không tin; nhưng mạnh mẽ, dâng sự ngợi khen cho Đức Chúa Trời.”

19 Bây giờ, Áp-ra-ham là người mà Đức Chúa Trời đã lập giao ước và hứa với họ; và Áp-ra-ham, không chỉ ông, mà là Dòng dõi ông sau ông, “Áp-ra-ham và Dòng dõi của ông.” Và bây giờ hãy nhớ điều này ngay bây giờ. Nếu chúng ta chết trong Đấng Christ, chúng ta là Dòng dõi Áp-ra-ham nếu chúng ta được sanh lại. Bây giờ, chúng ta hãy thực sự cẩn thận về vấn đề này bây giờ khi chúng ta nghiên cứu bài học này. Và bây giờ nếu anh em chịu khó lắng nghe, tôi chắc chắn rằng Đức Thánh Linh sẽ bày tỏ cho anh em. Anh em sẽ nắm bắt được hy vọng ấy, và rồi nó sẽ thấp

sáng thành phố này và mọi thứ xung quanh anh em, nếu chúng ta chỉ dành thời gian và nắm bắt được ý tưởng đó, những gì mà Đức Thánh Linh đang cố gắng đến với chúng ta. Bây giờ, Áp-ra-ham, được kêu gọi, đã được ban lời hứa, cho Áp-ra-ham và Dòng dõi của ông.

20 Bây giờ ngày nay có rất nhiều, thưa các bạn, điều mà được gọi là Cơ-đốc giáo, điều đó không phải là Cơ-đốc giáo.

21 Bây giờ, tôi thật ghét phải nói điều này. Nhưng tôi thà đứng đây và thực sự được ưa thích giữa dân sự, và—và mọi người vỗ nhẹ vào lưng anh em, và mọi thứ như thế. Nhưng sau đó tôi phải gặp nhóm đó tại sự Phán quyết, để giải trình cho điều đó. Vì vậy tôi—tôi chỉ phải thành thật.

22 Bây giờ chúng ta có thể xem xét các hội chúng, và trên thế giới ngày nay, dựa trên cái được gọi là Cơ-đốc giáo, và tìm thấy nó cách xa Cơ-đốc giáo một triệu dặm. Và điều đó được dự đoán trong Kinh Thánh là như vậy. Bây giờ nhiều người chấp nhận Đấng Christ theo cách nói, “À, tôi tin Ngài.”Ồ, ma quỷ cũng tin giống như vậy. Hiểu không? Và nhiều người trong số họ cố gắng chấp nhận nó theo cảm xúc, nói, “Ồ, tôi đã nói tiếng lạ. Tôi đã nhảy múa trong Thánh Linh.” Tôi đã thấy các phù thủy làm điều tương tự, và những vũ công ma quỷ ở Châu Phi; chắc chắn, nói tiếng lạ, và uống máu từ sọ người, và kêu gọi ma quỷ. Mẹ tôi là người Anh-điêng, lai Anh-điêng, và—và dân của bà. Tôi đã thấy họ lấy bút chì và đặt nó xuống như *thế*, và xem một cây bút chì chạy và viết bằng những thứ tiếng lạ, họ đứng đó và giải thích nó, kêu gọi ma quỷ. Chắc chắn. Xem đây, các bạn không thể hành động theo cảm xúc. Hãy xem, đời sống của các bạn mà các bạn đang sống chứng tỏ các bạn là gì. Hiểu không? Bất kể loại cảm giác nào, các bạn không thể căn cứ vào Cơ-đốc giáo dựa trên bất kỳ cảm giác nào.

23 Đó là một đời sống! Chúa Jê-sus đã phán, “Bởi bông trái của họ mà các ngươi sẽ biết họ.” Không phải bởi sự tuyên xưng của họ, không phải bởi những gì họ nói. Và Chúa Jê-sus cũng phán, “Môi miệng các ngươi ở gần Ta, nhưng lòng các ngươi cách xa Ta lắm.” Đó là, đó là sự xưng nhận của họ. Hãy xem, đời sống của các bạn nói lên điều gì. Và nếu một người nói rằng anh ta tin Đức

Chúa Trời, và phủ nhận một Lời của Kinh Thánh này hoặc thay đổi Nó theo bất kỳ cách nào, ồ điều đó phải là sai.

24 Các bạn nói, “Nó không có quan trọng về những điều nhỏ nhặt này.” Chắc chắn là có.

25 Một từ nhỏ là những gì đã đưa chúng ta vào tất cả các rắc rối này; không tin Nó, nhưng đặt nó không đúng chỗ. Ê-va chỉ để Sa-tan nói sai...chỉ đưa ra cho bà một lý do. Tại dưới chỗ Anh Williams, tôi vừa nói qua điều đó ở Santa Maria. Đó là điều đã mang chúng ta ra khỏi vườn Ê-đen, và khiến mọi đứa trẻ bị đau ốm. Như, tôi đã cầu nguyện cho một đứa bé đang nằm ở đó, cách đây một lúc, sắp bước vào. Điều gì đã gây ra điều đó? Bởi vì Ê-va không hề tin Điều đó, nhưng bà chỉ lấy một lý do, rằng nó sẽ là hợp lý điều này sẽ ổn thôi. Và nó gây ra mọi cái chết, mọi bệnh tật, mọi nỗi buồn, mọi nỗi đau. Và chúng ta sẽ quay trở lại bằng cách nào? Nếu nó đã gây ra—nếu nó đã gây ra sáu nghìn năm này, làm sao chúng ta định quay trở lại với bất cứ điều gì ít hơn mọi Lời hoàn hảo như cách Nó được chép?

26 Ma quỷ đã giành chiến thắng trong cuộc chiến giành lấy loài người bằng sự lý luận với loài người. Chỉ lý luận, “Ồ, nó sẽ là hợp lý để lý luận *điều này*? Thật là hợp lý.” Nếu lý luận đó trái với Lời, thì lý luận đó sai! Lời nói đúng, đúng như cách Nó được viết ra! Đừng đưa ra bất kỳ giải nghĩa riêng tư nào. Chỉ nói Nó theo cách Nó được viết, và tin Nó như thế. Hiểu không? Đức Chúa Trời đã lo liệu Nó. Đó chính xác là cách Nó được cho như vậy, vì thế chúng ta hãy cứ tin Nó theo cách đó.

27 Bây giờ, đó là Lời, mọi Lời! Mọi...Đức Thánh Linh trong con người; mỗi câu trong Kinh Thánh, Đức Thánh Linh trong anh em sẽ chấm dứt câu với “a-men,” bởi vì Đức Thánh Linh đã viết Kinh Thánh. Và nếu Ngài ở trong anh em, làm sao Ngài có thể nói, “À, Đó là cho một thời đại khác, Đó là dành cho *điều này*, hoặc Đó là dành cho *điều đó*”? Làm sao Ngài có thể nói điều đó và là Đức Thánh Linh trong anh em? Không thể làm điều đó. Người đó phải nói “a-men” với Nó!

28 Bây giờ, như tôi đã nói hôm trước, điều đầu tiên Đức Chúa Trời ban cho dân sự của Ngài, để củng cố họ, là Lời. Và Ngài

không bao giờ thay đổi. Ngài không thể thay đổi. Vậy thì, các tín điều sẽ không có tác dụng, các giáo phái sẽ không có tác dụng, giáo dục sẽ không có tác dụng, không có điều nào trong số này, mọi thứ trong chúng đã hoàn toàn thất bại và sẽ thất bại. Chỉ có một Điều duy nhất sẽ có tác dụng, đó là Lời.

²⁹ Và cách duy nhất chúng ta có thể đến bằng Lời, là bởi Huyết. Nơi duy nhất mà bất kỳ ai từng thờ phượng Đức Chúa Trời, phải đến dưới Huyết. Không có sự chuẩn bị nào khác. Bạn không thể đến dưới danh nghĩa Giám Lý, bạn không thể dưới danh nghĩa Ngũ Tuần, bạn không thể dưới danh nghĩa Công giáo. Có hàng chục giáo hội Công giáo, khác nhau, giáo hội này khác giáo hội kia, Chính thống giáo, Hy Lạp và Rô-ma, và họ cũng tan rã tòi tệ như những người Tin Lành. Những người Tin Lành, Giám Lý, Báp-tít, Trưởng Lão, Lutheran, người Công giáo, ồ, mỗi người, họ là hết thảy các loại khác nhau. Và họ ở đó, hãy xem. Nhưng có một nền tảng cho sự thông công, đó là dưới dòng Huyết! Và Huyết là Sự Sống, và nó sẽ luôn luôn đồng nhất với Lời, luôn luôn với Lời.

³⁰ Bây giờ, chúng ta biết sự sống là ở giới tính nam, nó nằm trong máu, huyết sắc tố. Qua đó gà mái có thể đẻ trứng, nhưng nếu không ở cùng với chim trống, nó sẽ không bao giờ nở. Chắc chắn, nó không phải là miễn dễ. Đó là cách tôi đã làm, đã đưa ra nhiều tuyên bố thô lỗ, nói rằng một con chim cái có thể đẻ một ổ đầy trứng, và nó có thể trung thành với chúng như nó muốn, nó có thể ấp chúng, và với đôi cánh của mình, và lật chúng vài phút một lần để chúng chắc chắn sẽ nở. Và—và nó sẽ rất đói, và nhịn ăn, trong khi làm tổ, để trung thành với những quả trứng đó, cho đến khi nó trở nên quá tội nghiệp nó không thể bay ra khỏi tổ. Nếu nó không ở cùng với chim đực và những quả trứng đó có thể sinh sản, chúng sẽ nằm ngay trong tổ và thối rữa nếu nó không ở cùng bạn đời. Điều đó là chính xác.

³¹ Và đó là về cách mà các giáo hội của chúng ta đã có, chỉ nhận vào một đám người dưới sự xưng nhận hình thức lạnh lùng, điệu nhẩy thần bí nào đó hoặc cảm giác nào đó. Và họ làm gì? Không tin vào Lời, cho đến khi chúng ta chỉ nhận được một cái ổ đầy trứng thối. Đã đến lúc làm sạch tổ và bắt đầu lại. Cho đến khi họ

tiếp xúc với Người Nam đó, Chúa Cứu Thế Jêsus, và được tái sinh bởi Lời. Sau đó chúng phải nở ra, vì đó là Sự sống.

³² Cách đây đã lâu tôi đã ăn tối với một—một thầy giảng Giám Lý cao niên, và tôi đã nghe Giờ Nông Nghiệp từ—từ Louisville, Câu lạc bộ 4-H đang nói chuyện, rằng “Họ có một cái máy có thể tạo ra hạt ngô giống như họ trồng trên cánh đồng.” Nói, “Nó sẽ tạo ra cùng một loại lớp ngô, cùng một loại bánh ngô, nó hoàn toàn là cùng một loại ngô. Cắt nó như vậy, đặt dưới ánh sáng, đưa nó đến phòng thí nghiệm; lõi của nó đều tốt, và mọi thứ, và cùng một lượng độ ẩm, canxi, bô tạt, bất cứ điều gì có trong bắp đó đang nằm thật chính xác.” Nói, “Nếu bạn đã từng lấy một nắm từ bao tải được trồng trên cánh đồng, và bao tải mà máy đó tạo ra, hoặc được tạo ra, và trộn chúng với nhau, bạn sẽ không bao giờ có thể phân biệt được sự khác biệt bằng mắt thường của mình, hoặc cắt nó ra, hoặc bất kỳ khoa học nào có thể từng tìm ra sự khác biệt. Cách duy nhất bạn có thể nhận ra sự khác biệt là chôn chúng.” Điều đó nói cho biết nó.

³³ Một người có thể trông giống như một Cơ-đốc nhân, người đó có thể hành động như một Cơ-đốc nhân, người đó có thể mạo danh một Cơ đốc nhân, nhưng trừ khi người đó có mầm Sự sống trong đó, người đó không thể sống lại; phải có mầm Sự sống trong đó, có Sự sống Đời đời.

³⁴ Và bất kỳ người nào đã học tiếng Hy Lạp, đều biết rằng “Đời đời” đó xuất phát từ chữ *Zoe*, nghĩa là “Sự Sống của Chính Đức Chúa Trời,” mà trở thành một phần của Ngài; như anh em là một phần của cha mình. Anh em trở thành một phần của Đức Chúa Trời. Và Sự Sống của Chính Đức Chúa Trời được phân chia và đặt trong anh em, và Nó không thể chết, bởi vì Nó là Đời đời. Bất cứ điều gì mà bắt đầu, đều kết thúc; nhưng Ngài không bao giờ bắt đầu, vì vậy Ngài không thể kết thúc. Ngài là Đời đời, và anh em là Đời đời với Ngài. Không thể chết nhiều hơn Ngài có thể chết, bởi vì anh em trở thành một phần của Ngài. Anh em được sinh ra bởi Ngài. A-men. Chỉ tiếp tục nói về điều đó, và tôi sẽ không bao giờ đi đến bài học này.

³⁵ Ôi, tôi rất vui khi được trở thành một Cơ-đốc nhân! Tôi—tôi—tôi—tôi sẽ không đổi chác với bất kỳ ai trên thế giới, không với

cả các tổng thống, các vua. Nếu họ cho tôi cả thế giới, nói rằng tôi có thể sống một triệu năm; sau đó tôi sẽ chết, sau một triệu năm. Nhưng bây giờ, một triệu năm, tại sao, nó sẽ không là gì bây giờ, chúng ta cứ tiếp tục sống, không có sự chết. Vì vậy, thật tuyệt được trở thành một Cơ-đốc nhân!

³⁶ Đang nói về Áp-ra-ham! Chúng ta hãy quay lại. Bây giờ chúng ta là Dòng dõi của Áp-ra-ham nếu chúng ta ở trong Đấng Christ. Và rồi nếu anh em là Dòng dõi của Áp-ra-ham, anh em có cùng đức tin như Áp-ra-ham đã có, bởi vì chúng ta đang nói về đức tin của người. Đặc biệt trong hội thánh bây giờ, đó là Dòng dõi hoàng gia của Áp-ra-ham. Có hai dòng dõi của Áp-ra-ham. Một trong số họ là người xác thịt, Y-sác; Người kia là Đấng Christ, lời hứa. Vì vậy qua Y-sác, Y-sơ-ra-ên đã được ban phước; qua Đấng Christ, người trở thành cha của các dân tộc. Hiểu không? Vì vậy Dòng dõi thánh, sẽ lớn hơn dòng dõi xác thịt của Áp-ra-ham biết bao nhiêu. Vì vậy nếu anh em ở trong Đấng Christ, anh em có một Dòng dõi siêu việt, một sự siêu việt với Áp-ra-ham, bởi vì anh em đến bởi Dòng dõi hoàng gia, Đấng Christ. Nếu anh em chết trong Đấng Christ, thì anh em là con cái của Áp-ra-ham, và anh em có Dòng dõi Áp-ra-ham và đức tin của Áp-ra-ham. Và đức tin của Áp-ra-ham nơi Lời Đức Chúa Trời bất kể điều gì đã xảy ra. Người đã gọi đó là những điều đó mà không có dường như chúng đã có, bởi vì Đức Chúa Trời đã phán vậy. Thật là một lời hứa tuyệt vời!

³⁷ Bây giờ chúng ta hãy quay lại một đoạn nhỏ và đưa ra suy nghĩ của chúng ta. Chúng ta hãy quay trở lại, trước khi chúng ta đến với Giê-hô-va Di-rê, với Áp-ra-ham. Chúng ta hãy quay lại, quay lại một chút trong lời Kinh Thánh. Hãy quay lại chương 12. Chúng ta đọc ở đây trong chương thứ 22. Chúng ta hãy quay trở lại chương 12, giao ước được lập với Áp-ra-ham. Bây giờ, giao ước, đã có ba...hai giao ước.

³⁸ Bây giờ, Đức Chúa Trời được hoàn thiện trong ba. Chúng ta biết các chữ số của Đức Chúa Trời. Sự hoàn hảo, trong ba; sự thờ phượng, trong bảy; và mười hai; và bốn mươi, là sự cảm dỗ; năm mươi, là Năm Hân hỉ; và vân vân, Đức Chúa Trời trong Ngài—trong chữ số của Ngài. Bây giờ, Đức Chúa Trời được hoàn hảo

trong ba; như Cha, Con, Thánh Linh; sự xưng công bình, sự nên thánh, phép báp têm bằng Đức Thánh Linh; và vân vân.

³⁹ Bây giờ, đã có hai giao ước. Một trong số đó là giao ước A-đam. Đức Chúa Trời đã lập một giao ước với con người, “Nếu các người muốn, Ta sẽ làm.” Và ông đã phá vỡ nó. Rồi Đức Chúa Trời lập giao ước với Nô-ê; đó là giao ước Nô-ê, và nó đã bị phá vỡ.

⁴⁰ Bây giờ Ngài đang lập giao ước Áp-ra-ham. Và giao ước Áp-ra-ham, theo Sáng thế ký chương 12, nó được ban cho vô điều kiện. Do đó nó là Đòi đòi, bởi vì nó là vô điều kiện. Không “Nếu người muốn, Ta sẽ.” Ngài phán, “Ta có! Ta đã làm điều đó rồi.” Không phải “Ta sẽ làm nó.” “Ta đã làm nó rồi!” Đó là, ờ, điều đó, điều đó dựa trên đức tin. Thấy đó, không phải...Đức Chúa Trời quyết tâm cứu con người. Ngài lập một giao ước, “Nếu các người muốn, Ta sẽ,” người đó sẽ phá vỡ nó. Một điều khác, “Các người muốn, Ta sẽ,” con người đã phá vỡ nó. Con người không thể giữ giao ước của mình, vì vậy Đức Chúa Trời cứu con người bằng ân điển của Ngài, theo một giao ước mà vô điều kiện, giao ước vô điều kiện. Ồ, chao ôi! Không bao giờ kết thúc, đó là tất cả; ba, hoàn hảo. Nô-ê, Áp-ra-ham, và ý tôi là...Không. A-đam, Nô-ê, và Áp-ra-ham. Giờ đây, đó là lý do chúng ta là con cái của Áp-ra-ham, giao ước đó không thể kết thúc, không bao giờ kết thúc, bởi vì nó là vô điều kiện. Nó không phải...Đó không phải là vì *anh em* làm điều gì đó; đó là bởi vì Đức Chúa Trời đã làm điều gì đó! Không phải vì anh em đã chọn Đức Chúa Trời; Đức Chúa Trời đã chọn anh em! Anh em tin điều đó không?

⁴¹ Nhiều người nói, “Ôi, Anh Branham, tôi đã tìm kiếm Chúa và tìm kiếm Chúa!” Và các bạn đã không! Tôi ghét phải nói với các bạn điều đó, nhưng các bạn đã không. Đức Chúa Trời đã tìm kiếm các bạn. Chính là Đức Chúa Trời đang tìm kiếm các bạn.

⁴² Chúa Jêsus phán, “Các người đã không chọn Ta; Ta đã chọn các người. Không ai có thể đến với Ta, nếu Cha Ta không kéo người ấy đến, và tất cả những người Cha đã ban cho Ta đều sẽ đến với Ta.” Bây giờ, hãy xem, nó đã không phải. Không ai có thể vinh hiển trong bất cứ điều gì. Chính là Đức Chúa Trời! Ôi, thật kỳ diệu khi thấy ân—ân điển thực sự của Đức Chúa Trời, nó như thế nào!

43 Và cách mà nhiều người đã nhận lấy Sứ điệp ân điển và làm cho Nó ô nhục! Giống như hội thánh quý giá của tôi và các bạn những người Báp-tít quý giá, khi các bạn làm rối tung ân sủng như vậy, các bạn thực sự đã làm nó rối tung lên.

44 Người nào đó đã nói với tôi cách đây không lâu, rằng, “Anh Branham, vậy thì anh biết anh là một tín đồ Báp-tít tốt.”

Tôi đã nói, “Tôi vẫn cảm thấy điều đó, nhưng tôi vừa nâng lên cao hơn một chút.”

45 Anh ấy nói, “Chà, bây giờ hãy nhìn xem,” nói, “Áp-ra-ham tin Đức Chúa Trời, và điều đó được kể là sự công bình cho ông. Huống chi Áp-ra-ham có thể làm được bao nhiêu ngoài việc tin?” Và anh ấy nói, “Khi chúng ta tin Đức Chúa Trời, chúng ta nhận lãnh Đức Thánh Linh.”

46 Tôi đã nói, “Thật khác hẳn với Thánh Phao-lô biết bao! Thánh Phao-lô nói, trong Công vụ 19, ‘Anh em đã nhận được Đức Thánh Linh kể từ khi anh em tin chưa?’ Không phải *khi* anh em tin; ‘kể từ khi’ anh em đã tin!”

47 Anh ấy nói, “Ồ, Áp-ra-ham tin Đức Chúa Trời, đó là tất cả những gì ông có thể làm.”

48 Tôi đã nói, “Đúng. Nhưng rồi Đức Chúa Trời ban cho ông lệnh về phép cắt bì, như một sự xác nhận rằng Ngài đã nhận đức tin của ông.”

49 Và nếu Ngài chưa bao giờ cắt bì cho anh em bởi Đức Thánh Linh, thì Ngài vẫn chưa nhận đức tin của anh em. Đúng thế. Đó là sự cắt bì của tấm lòng và tâm linh. Đức Chúa Trời ban Đức Thánh Linh như một sự xác nhận Ngài đã tiếp nhận đức tin của anh em. Bây giờ, nếu anh em ngừng tin, và suy xét xung quanh; và chỉ tin Đức Chúa Trời, Đức Chúa Trời sẽ cắt bì tấm lòng đó. Và điều đó cắt đứt mọi sự không tin, cắt bì thế gian và mọi sự không tin kính khỏi anh em; và sau đó anh em đứng, với một mình Lời. Chúa Jêsus phán, “Nếu các ngươi cứ ở trong Ta, và Lời Ta ở trong các ngươi; thế thì các ngươi hãy cầu xin điều gì mình muốn, nó sẽ được ban cho các ngươi.”

50 Đó cũng là vấn đề xảy ra đối với giáo hội ngày hôm nay. Đó là dưới cảm xúc, đó là dưới sự giáo dục, đó là dưới tín điều. Không

có gì lạ, nó đã bị bóp chết! Hiểu không? Vì vậy chúng ta cần một phép cắt bì, để cắt bỏ toàn bộ thứ đó. Hãy trở lại với Đức Chúa Trời và Lời của Ngài, và tin vào Nó như cách Nó đã chép ở đó, và đừng tranh cãi với Nó. Cứ ở lại với Nó. Đức Chúa Trời đã hứa, Đức Chúa Trời giữ lời hứa của Ngài. Ngài không thể làm gì khác ngoài việc giữ lời hứa của Ngài, và vẫn là Đức Chúa Trời.

⁵¹ Bây giờ giao ước vô điều kiện này. Không phải “nếu các người muốn, Ta sẽ làm, nhưng sau này Ta sẽ” hay đại loại thế; “Ta đã giao đất cho người rồi, và Dòng dõi theo sau người!” A-men. Thấy đó, đã làm xong rồi! Đó là một công việc đã hoàn tất.

⁵² Anh em đã nói, “Đối với Áp-ra-ham Ngài đã làm điều đó.” Vâng, không chỉ Áp-ra-ham, mà cả Dòng dõi của ông sau ông.

⁵³ Và nếu chúng ta là Dòng dõi của Áp-ra-ham, thì đó là một sản phẩm hoàn thành. “Những kẻ Ngài đã biết trước, Ngài đã gọi; những kẻ Ngài đã gọi, Ngài đã xưng công bình; những kẻ Ngài đã xưng công bình, Ngài đã làm cho vinh hiển rồi.” Anh em còn sợ hãi về điều gì? Đúng thế. “Và những anti-christ, trong những ngày sau rốt,” theo Khải Huyền, “lừa dối tất cả những người cư ngụ trên mặt đất, mà tên của họ không được chép trong Sách Sự sống của Chiên Con” (kể từ cuộc phán hưng vừa rồi? Không) “trước khi sáng thế.” Đó là khi tên của anh chị em được ghi vào Sách Sự sống của Chiên Con, khi Chiên Con bị giết. Đức Chúa Trời đã phán Lời; Nó đã ở trong suy nghĩ của Ngài, trong ý tưởng của Ngài, Ngài đã phán Lời và mọi thứ đã xảy ra ngay lúc đó. Đây chỉ là Dòng dõi của Đức Chúa Trời hiện thực hóa, chỉ thế thôi, Lời của Ngài đang giảng xuống. Bây giờ, khi Ánh sáng của Đức Chúa Trời chiếu qua đó, Dòng dõi đó nhanh chóng nhận ra Nó, bởi vì Nó được sinh ra bởi Đức Chúa Trời. Đó là Dòng dõi của Áp-ra-ham, được Đức Chúa Trời biết trước. Đó là lý do tại sao Ánh sáng lóe lên, là để bắt lấy Dòng dõi đó. Nếu nó...

⁵⁴ Chúng ta đã có một sự phục hưng. Giô-ên đã nói. Chúng ta làm nặng xì rất nhiều về cơn mưa cuối mùa, đã có các phong trào được gọi là “mưa cuối mùa,” mưa cuối mùa, mưa đầu mùa, mưa trong, mưa ngoài. Tôi đã đọc một ngày nọ. Anh em có biết *mưa đầu mùa* có nghĩa là gì trong từ tiếng Hê-bơ-rơ không? Tôi không thể nhớ nó ngay bây giờ; tôi chưa bao giờ viết nó ra, nó

lướt qua tâm trí tôi. Nhưng *mưa đầu mùa*, cơn mưa đầu tiên, có nghĩa là “cơn mưa dạy dỗ.” Cơn mưa thứ hai là Thánh Linh đến dựa trên những gì đã được dạy dỗ, và sản sinh mùa màng. Tại sao chúng ta lại có một sự phục hưng như vậy? Ngũ Tuần, Báp-tít, tất cả các cây khác đều ra nụ, như Chúa Jê-sus đã nói. Và chúng ta đã ấp ra những gì? Những người Báp-tít nói họ “có thêm một triệu vào năm ’44.” Hãy nhìn người Công giáo, họ đã gia tăng như thế nào. Nhìn vào tất cả các giáo phái. Nhìn vào Ngũ Tuần. Chúng ta đã làm gì? Chúng ta đã gieo hạt giống giáo phái, chúng ta đã gặt hái được mùa giáo phái. Tại sao, hội thánh phải cháy lên cho Đức Chúa Trời ngay bây giờ, nếu có một hạt giống Lời được gieo ở đó, và sẽ có những dấu hiệu, những điều kỳ diệu, những phép lạ, và hội thánh đó sẽ ở cùng nhau, đồng một lòng, hiệp một, và bước về phía Si-ôn, cho sự Cất lên. Đúng thế. Chúng ta đã làm gì? Chúng ta đã có những bài phát biểu trí tuệ thay vì Lời. Chúng ta đã có sự lộn lộn chống lại Lời, và mọi thứ khác.

⁵⁵ Chúng ta phải quay lại với Lời. Có được...Chúng ta sẽ làm làm điều đó! Đức Chúa Trời phán, “Ta sẽ phục hồi, Chúa phán, tất cả những năm mà sâu keo và sâu róm ăn.” Nó sẽ nở ra vào lúc chiều tối. Sẽ có một người với một Sứ điệp xuất hiện, người sẽ khôi phục những tấm lòng, hay đức tin của con cái trở lại với Đức tin của tổ phụ. Ngài đã hứa điều đó trong Ma-la-chi 4, rằng Ngài sẽ làm điều đó, đem họ trở lần nữa.

⁵⁶ Bây giờ, đó không phải là Ê-li đã được nói đến trong Kinh Thánh; Chúa Jê-sus đã phán trong Ma-thi-ơ 11, “Nếu các người có thể nhận biết nó, Giăng đã có Ê-li đã đến,” của Ma-la-chi 3. “Kìa, Ta sai sứ giả của Ta đi trước mặt Ta,” Ma-la-chi 3, anh em tìm thấy điều đó.

⁵⁷ Nhưng hãy nhớ, Ma-la-chi 4, Sứ điệp đến, “Ngày kinh khiếp của Chúa sẽ đến và sẽ đốt cháy cả trái đất, và người công bình sẽ bước ra trên tro tàn của kẻ ác.” Điều đó không bao giờ xảy ra sau Giăng. Không, nếu đã như vậy, thì Kinh Thánh đã mất tác dụng của Nó, Nó đã nói điều gì đó không phải như vậy. Chúng ta đã có hai nghìn năm kể từ đó, thế giới đã không bị đốt cháy kể từ đó, không chút nào. Người công bình cũng không bước ra trên—trên tro tàn của kẻ ác. Nhưng chúng ta vẫn đang chờ đợi điều gì đó

sẽ lấy Đức tin, và khôi phục niềm tin của con cái trở lại Cây ngũ tuần ban đầu mà sâu keo ăn hết, sâu keo Rô-ma, sâu bướm. Tất cả giáo phái và tín điều của họ đều ăn mòn Nó. Đức Chúa Trời phán, “Ta sẽ khôi phục lại Nó một lần nữa, trong những ngày sau rốt.” Và Nó sẽ được phục hồi! Đức Chúa Trời sẽ ban đến Đức Thánh Linh theo cách như vậy, dựa trên Lời được gieo trồng, mà sẽ phục hồi. Lời Đức Chúa Trời là Hạt giống mà người gieo giống đã đi ra để gieo.

58 Giờ đây, giao ước đã được ban cho vô điều kiện! Bây giờ, Y-sơ-ra-ên, hạt giống tự nhiên đã đánh đổi điều đó, và đánh mất nó trong Xuất Ê-díp-tô Ký 19, khi họ làm điều hấp tấp đó để lấy đi ân sủng, và chấp nhận luật pháp vào vị trí của nó. Thật là một sai lầm đáng sợ mà Y-sơ-ra-ên đã mắc phải ở đó!

59 Nhìn xem! Đức Chúa Trời, sau khi Ngài lập giao ước với Áp-ra-ham, ân điển đã sẵn sẵn một đấng giải cứu-tiên tri cho họ ở Ai Cập, để thực hiện lời của Áp-ra-ham. Hãy nhớ Môi-se, dưới bụi cây, Đức Chúa Trời phán, “Ta đã nghe tiếng kêu của dân Ta, và Ta nhớ lời hứa của Ta.” Trước khi có bất kỳ luật lệ nào, ân điển đã sẵn sẵn nó. Ân điển đã sẵn sẵn một cửa lễ cho tội lỗi của họ, một chiên con. Ân điển đã sẵn sẵn một giao ước, phép cắt bì, đã được sẵn sẵn rồi, trước luật pháp rồi. Ân điển đã sẵn sẵn một Trụ Lửa để dẫn dắt họ, đi theo một nhà tiên tri, một bảo đảm mà nhà tiên tri đã nói cho họ biết Lẽ thật, đó là Lời mà người đang nói về. Họ đã biết rằng Đức Chúa Trời đã hứa điều đó, và đây là Trụ Lửa xác nhận điều đó. Thật là một sự đảm bảo kép! A-men. Ân điển đã làm điều đó!

60 Nhưng họ muốn điều gì đó cho bản thân mà họ có thể làm, có tín điều và giáo phái của riêng họ, và hơn thế nữa, làm cho người Pha-ri-si, người Sa-đu-sê, và những việc họ có thể tự làm.

61 Con người luôn cố gắng cứu lấy chính mình. Anh em không thể làm điều đó! Đức Chúa Trời đã làm điều đó rồi. Anh em chỉ cần chấp nhận nó và tin vào nó.

62 Trụ Lửa để dẫn dắt họ và hướng dẫn họ, dẫn dắt họ trên một Con Đường. Một Quyền năng, ân điển đã sẵn sẵn một Quyền năng để định tội kẻ thù của họ và khiến họ được tự do. Quyền

năng đã được ban cho rồi. Họ đã vượt qua Biển Đỏ. Họ đã quở Pha-ra-ôn. Họ đã làm tất cả những điều này với ân điển. Và rồi họ trao đổi ân điển để lấy một luật lệ, nhưng điều đó không liên quan gì đến Dòng dõi hoàng gia của Áp-ra-ham.

⁶³ Dòng dõi Hoàng gia đã cố gắng làm điều giống như vậy, quay trở lại theo một loại tín điều nào đó thay vì nhận lấy ân điển và Lời, và tin vào Lời. Đi trở lại. Nhưng sẽ đến một Dòng dõi hoàng gia; chúng ta sẽ hiểu được điều đó sau một thời gian ngắn, một chút nữa.

⁶⁴ Bây giờ chúng ta hãy quay trở lại Sáng thế ký 12. Đức Chúa Trời đã kêu gọi Áp-ra-ham bởi ân điển. Không phải vì ông là một người khác biệt; ông chỉ là Áp-ra-ham, chỉ một người bình thường. Không phải vì ông là một thầy tế lễ hay một chức sắc; ông chỉ là một nông dân. Ông đi xuống từ thành phố của—của Tháp Ba-by-lôn, cùng với cha của ông, và họ đã đến xứ Canh-đê, U-rơ của Canh-đê. Và, ở đó, có một người nông dân, có lẽ đã làm nông vào ban ngày và kiếm thức ăn của mình. Ông đã kết hôn với em gái cùng cha khác mẹ của mình, Sa-ra. Và họ không có con, và Áp-ra-ham đã bảy mươi lăm tuổi khi Đức Chúa Trời kêu gọi ông, và Sa-ra đã sáu mươi lăm tuổi.

⁶⁵ Và Đức Chúa Trời nói với Áp-ra-ham khi Ngài gọi ông, Ngài phán, “Ta sẽ khiến ngươi trở thành cha của các dân tộc,” và sẽ ban cho ông một đứa con bởi Sa-ra. Bấy giờ, ông đã vô sinh. Và bà, Ồ, sáu mươi lăm, bà đã qua thời kỳ mãn kinh mười hay mười lăm năm. Ông đã sống với bà từ khi bà khoảng mười sáu hay mười tám tuổi, là em gái cùng cha khác mẹ của ông. Và, họ, ông đã là chồng của bà suốt gần ấy năm cho đến khi ông được bảy mươi lăm tuổi, và bà sáu mươi lăm tuổi, và rồi Đức Chúa Trời giáng xuống và phán, “Ta sẽ ban cho ngươi một đứa con, bởi nàng.” Và ông đã không lưỡng lự trước lời hứa của Đức Chúa Trời, nhưng tin điều đó!

⁶⁶ Anh em có thể tưởng tượng một ông già, bảy mươi lăm tuổi, và một phụ nữ, sáu mươi lăm, đang đi xuống, run run, đến bác sĩ, và nói, “Thưa bác sĩ, tôi muốn ông chuẩn bị sẵn sàng bệnh viện bây giờ. Chúng tôi có thể gọi cho ông bất cứ đêm nào, bởi vì, ông biết đấy, chúng tôi sắp có con?”

67 Bác sĩ ấy nói, “Vâng, vâng, thưa ông, ông đang...Ừ, ừ, ừ!” Ngay sau khi họ nghe điện thoại, nói, “Tốt hơn hết hãy đi theo ông ta, có gì đó không ổn.”

68 Và tất cả những ai nhận Đức Chúa Trời ở lời hứa của Ngài, đều bị thế giới coi là, “điên rồ.” Phao-lô nói, “Theo cách người ta gọi là ‘dị giáo,’ đó là cách tôi thờ phượng Đức Chúa Trời của tổ phụ chúng tôi.” *Dị giáo* là “điên rồ,” chúng ta biết. Đó là sự ngu dại đối với tâm trí xác thịt. Đức tin là điều điên rồ đối với mọi người ngoài Đức Chúa Trời và người mà có đức tin. Đúng thế.

69 Nhưng Đức Chúa Trời đã hứa với Áp-ra-ham, và Áp-ra-ham tin điều đó. Ông chưa bao giờ nói, “Lạy Chúa, nó sẽ như thế nào?” Ông nói, “Được rồi, lạy Chúa, tôi tin điều đó.” Và tôi có thể thấy ông về nhà, nói, “Sa-ra, hãy đi xuống và mua cho chúng ta vài thước vải mắt chim, và mua cho chúng ta một số ghim, và mua cho chúng ta một số đôi giày nhỏ. Sắp có con rồi.”Ồ, chao ôi!

70 Ba mươi ngày đầu tiên trôi qua, hoặc hai mươi tám ngày. “Em cảm thấy thế nào, em yêu?”

“Không có gì khác.”

“Chúc tụng Chúa, dù sao, thì chúng ta cũng sẽ có nó!”

“Làm sao ông biết?”

“Đức Chúa Trời đã phán vậy!”

71 Một số người trong chúng ta có thể được cầu nguyện trong một đêm, và tham dự buổi nhóm nơi Đức Thánh Linh đang giảng xuống; và sáng hôm sau, nếu chúng ta không khỏe, ồ, chắc chắn, “Tôi—tôi vẫn còn đau bụng một chút. Tôi không thể cử động tay nữa.” Anh em, Dòng dõi Áp-ra-ham, không do dự về lời hứa của Đức Chúa Trời qua sự không tin chứ?

72 Điều gì đó xuất hiện trong nhà thờ, ma quỷ có thể lọt vào giữa một—một nhóm người tốt và vào đó và tấn công xung quanh hội chúng đó, điều đầu tiên các bạn biết, một số người nói, “Hừ, tôi sẽ bỏ Thứ cũ này đi, ngay từ đầu đã không có gì với Nó.” Dòng dõi của Áp-ra-ham sao? Chao ôi, chao ôi! Sai lầm nhỏ đầu tiên ma quỷ có thể cho các bạn thấy, sau đó các bạn, các bạn đi suốt với Nó. Nó cho thấy các bạn đã không tin Điều đó ngay từ đầu.

73 Chúa Jêsus phán, “Nước Trời giống như một người giăng lưới, và đi ra biển và quăng xuống biển. Khi người ấy kéo vào, người ấy có mọi thứ.” Đúng thế.

74 Đó là những gì—đó là những gì một sự phục hưng bắt được. Trong lưới có gì? Anh em có được những con ếch, nhện, rùa, tôm, rắn, và cá. Sẽ không lâu cho đến khi con rùa nói, “Chà, đây không phải là nơi dành cho tôi,” ngay lập tức nó đi trở lại trong bùn. Con nhện nước già nhìn xung quanh, và nói, “Ừ! Tôi không thể chơi bài ở đây.” Vì vậy nó lại đi xuống bùn, giống như một con heo lăn lại trong vũng bùn và chó ăn lại đồ nó đã mửa. Đúng thế. Và rồi Dòng dõi Áp-ra-ham thì sao? Ồ, chao ôi! Thật là một sự ô nhục!

Dòng dõi Áp-ra-ham tin Lời Đức Chúa Trời!

75 Ngồi lại đó và nói, “Vâng, chúc tụng Chúa, tôi là người Ngũ Tuần!” Và ai đó rao giảng điều gì đó trên Lời, ở đó Nó được viết ra ngay lập tức. “Ha-lê-lu-gia, tôi không tin Điều đó. Không, thưa quý vị.” Dòng dõi của Áp-ra-ham ư? Hừ!

76 Bây giờ, nếu đó là điều vô lý nào đó, tất nhiên, các bạn không tin. Nhưng nếu Đó là Lời, thì Đó là Lẽ thật! Đúng thế. Dòng dõi của Áp-ra-ham nắm giữ Lời đó và không điều gì khác.

77 Một tháng nữa đã trôi qua. “Sa-ra, em yêu, bây giờ em cảm thấy thế nào? Em biết đấy, hai mươi tám ngày nữa đã trôi qua, em cảm thấy thế nào?”

“Không có gì khác, anh yêu.”

78 “Vinh hiển thay Đức Chúa Trời! Đó là hai tháng phép lạ lớn hơn nó đã có nếu nó đã xảy ra tháng trước.”

Một năm trôi qua. “Tôi có nên bỏ những chiếc giày nhỏ này đi không?”

79 “Không, thưa ông, ông giữ chúng ở đó. Chúng tôi sắp có đứa con đó!”

“Làm thế nào ông biết ông sẽ có nó?”

“Đức Chúa Trời đã phán vậy! Điều đó ổn thỏa.”

Sau hai mươi lăm năm trôi qua. “Bà cảm thấy thế nào, Sa-ra?”

“Không có gì khác.”

⁸⁰ “Vinh hiển thay Đức Chúa Trời! Hai mươi lăm năm nữa là một phép lạ lúc này!” Ông không lưỡng lự về lời hứa của Đức Chúa Trời qua sự không tin, nhưng đã mạnh mẽ, giữ lấy Lời Đức Chúa Trời; và gọi những thứ đó mà đã không có, dường như thể chúng đã có. Tại sao? Đức Chúa Trời đã phán vậy! Ô, chao ôi!

⁸¹ Dòng dõi của Áp-ra-ham ngày nay, tại sao, điều mà chúng ta gọi là Dòng dõi của Áp-ra-ham, thì yếu hơn nước dùng làm ra từ bóng của một con gà đã bị chết đói. Vâng, thưa quý vị.

⁸² Đức Chúa Trời muốn có những Cơ-đốc nhân mạnh mẽ là những người nhận lấy Lời Đức Chúa Trời, dù sống hay chết. Đó là điều giống như vậy. A-men. “Đức Chúa Trời đã phán vậy!” Đó là Dòng dõi của Áp-ra-ham, được sinh ra bởi Thánh Linh và Lời của Đức Chúa Trời. Đó là những gì đứng vững.

⁸³ “Trời đất sẽ qua đi, nhưng Lời Ta sẽ không bao giờ qua đi.” Chính là điều đó. Những gì Đức Chúa Trời đã hứa, thì Đức Chúa Trời có thể làm được. Đức Chúa Trời không thất bại. Ngài không thể thất bại. Có một điều Đức Chúa Trời không thể làm, và đó là thất bại. Ngài không thể thất bại, đó là điều duy nhất mà Ngài không thể làm. Nhưng Ngài không thể thất bại. Khi Đức Chúa Trời đã hứa điều đó, thì đó là Lẽ thật. Nó ở đó mãi mãi. Nó đã hoàn toàn ổn định mãi mãi. Khi Đức Chúa Trời phán một Lời, điều đó đã được giải quyết rồi.

⁸⁴ Thế giới này được tạo ra chỉ bởi một Lời của Đức Chúa Trời. Ngài chỉ phán, “Hãy có ở đó,” và đã có. A-men. Chính cát bụi mà anh em đang ngồi trên đê mê nay, chính gỗ mà anh em đang ngồi trên, không là gì khác ngoài Lời của Đức Chúa Trời được bày tỏ. Ha-lê-lu-gia!

⁸⁵ Tôi cảm thấy sùng đạo khi nghĩ về Áp-ra-ham, biết rằng chúng ta có thể là Dòng dõi của ông, Dòng dõi của Áp-ra-ham với tất cả những lời hứa này. Không chỉ để chắc chắn điều đó, Đức Chúa Trời đã gởi tay Ngài, và thề bởi chính Ngài, rằng Ngài sẽ làm điều đó. Lời thề, luôn luôn là, giao ước được xác nhận bởi một lời thề, và Đức Chúa Trời đã thề bởi chính Ngài vì không

có điều gì cao hơn để thờ. Chính Ngài đã thờ, rằng Ngài sẽ làm điều đó.

⁸⁶ Bây giờ thế giới ra sao, như thế nào, điều gì—có chuyện gì với chúng ta vậy? Một lời hứa tuyệt vời như thế! Một đức tin được xây dựng xung quanh điều gì đó như thế, một đức tin được xây dựng! Một Lời đã hứa những điều này trong những ngày sau rốt, và ở đây chúng ta thấy chúng đang xảy ra ngay trước mặt chúng ta, và vẫn cúi xuống loanh quanh. Dòng dõi của Áp-ra-ham à? Ô, chao ôi! Tôi muốn anh em nắm giữ lấy điều đó, “Dòng dõi của Áp-ra-ham.”

⁸⁷ Sáng thế ký 12, điều mà Đức Chúa Trời đòi hỏi đối với Áp-ra-ham là sự phân rẽ hoàn toàn.

⁸⁸ Bây giờ, ngày nay, họ muốn có những người giao thiệp. “Ồ, khi chúng tôi chọn một mục sư, ông ấy phải có mái tóc xoăn, và phải ra từ Hollywood, anh biết đấy, và có thể nói ‘ah-men’ thật hay, và mặc những bộ quần áo sang trọng nhất và lái một chiếc Cadillac siêu sang, và—và đại loại như thế, và ông ấy là một người giao tiếp giỏi. Ông ấy làm *điều này*. Và ông ấy sẽ thỉnh thoảng uống một chút với chúng tôi, để hòa đồng. Ông ấy đến buổi đánh bài của quý bà, và họ khâu và may, và may và khâu, và nói chuyện về Cô A gì đó, và vân vân, anh biết đấy, và tất cả những điều đó. Và họ phải là loại một—một người giao thiệp giỏi.”

⁸⁹ Đức Chúa Trời phán, “Hãy để riêng ra cho Ta Phao-lô và Ba-na-bal” A-men. Sự phân rẽ! “Hãy ra khỏi giữa họ và đừng dục phần vào những điều ô uế của họ!” Đức Chúa Trời muốn sự tách biệt, sự tiêu diệt hoàn toàn khỏi tội lỗi. Hãy phân rẽ! Đó là vấn đề hôm nay, lý do chúng ta không thể là Dòng dõi của Áp-ra-ham, chúng ta không thể phân rẽ chính mình ra khỏi các giáo điều và tín điều, và vân vân, được gọi là Cơ-đốc giáo, với Lời hằng sống. Hãy phân rẽ chính mình ra khỏi sự không tin của các bạn và tin vào Lời Đức Chúa Trời. Đức Chúa Trời sẽ làm cho Nó biểu lộ với các bạn. Đúng.

⁹⁰ Sáng thế ký 12, Đức Chúa Trời nói, “Hãy phân rẽ chính người ra khỏi tất cả họ hàng của người và mọi thứ xung quanh người.”

Ồ, chào ôi, chúng ta không thể tự phân rẽ mình ra khỏi việc chơi bài! Hừ!

⁹¹ Hôm nay tôi đến một nhà hàng, khi người anh em đi vào đó. Tôi đã nhìn thấy một số thanh thiếu niên phạm pháp bước vào đó. Và tôi và vợ đang cố gắng ăn, và tôi nghĩ, “Ngợi khen Chúa! Chúng ta hãy nhanh lên, em yêu, trước khi người nào đó đi vào.” Và một số thanh thiếu niên bước vào đó, lảng vảng xung quanh. Tôi sợ gặp cậu bé đó trong bóng tối. Và cậu ấy đặt một—một chiếc kim máy ở đó và, hoặc một đĩa hát, và bắt đầu chơi những thứ nhạc bugi-wugi cũ kỹ đó, và—và đứng đó, đi như thế này, các bạn biết đấy, tự đánh bản thân mình như thế. Tôi đã nói, “Vì Chúa, xin thương xót!”

⁹² Meda nói, “Đừng—đừng đi qua đó để thanh toán hóa đơn đó. Anh đợi ngay tại đây, để em đi với anh.” Cô ấy đã sợ hãi.

⁹³ Bất kỳ ai trong đó, những thứ như vậy chúng ta có ngày nay, một quốc gia Cơ-đốc giáo, ồ, thật là một điều kinh khủng! Sự phân rẽ! Chín mươi phần trăm trong số đó hát trong ban hợp xướng, Elvis Presley, và Pat Boone, và tất cả những thứ đó, và một Peabody Ernie, từng được người ta gọi anh ta ở dưới đó.Ồ, nó còn tệ hơn Giu-đa Ích-ca-ri-ốt! Giu-đa Ích-ca-ri-ốt đã bán, và có được ba mươi miếng bạc; Elvis đã đánh bại ông ta, anh ta có một số đội xe Cadillac và quần chúng ưa thích rất nhiều. Và bởi vì những đứa trẻ nhỏ này nhìn thấy tất cả những gì đang diễn ra, nói, “Anh ấy rất sùng đạo.” Đó là ma quỷ! Chắc chắn vậy! Đức Chúa Trời không dung thứ cho thứ như vậy. Đó là một người mù ở đây trong những ngày sau rốt.

⁹⁴ Hãy trở lại với Lời, “Hãy phân rẽ ra khỏi tất cả những thứ không tin kính, và đừng đụng vào thứ của chúng. Ta sẽ tiếp nhận các người.”

⁹⁵ Phúc Âm, chúng ta cần phải xử lý Nó bằng tay không! Không phải với đôi găng tay tôn giáo nào đó, vỗ nhẹ ai đó trên lưng, mà có một cái ổ đầy trứng thối, làm cho ai đó trở thành người quản lý quận, hoặc một vị trưởng lão, một giám mục, hoặc điều gì đó khác. Điều gì làm...Làm thế nào anh em có thể có đức tin khi anh em đã có được sự tôn trọng, có được danh dự từ người

khác? Chúng ta nhìn lên Đức Chúa Trời, và chỉ một mình Ngài! Danh dự đến từ Đức Chúa Trời. Ngài là Đấng ấy. Chúng ta tôn vinh Ngài bằng cách nắm giữ Lời Ngài như một ngọn đuốc, và bước đi như một người nam hay người nữ trước mặt Đức Chúa Trời. Chắc chắn vậy. Hoàn toàn tách biệt!

Sáng thế ký 13, Lót đã đi lùi lại. Hãy nhớ. Họ có một chút...

96 Sau khi họ phân rẽ chính mình, và băng qua sông và đi vào xứ, Đức Chúa Trời phán, “Hỡi Áp-ra-ham, bây giờ Ta sẽ ban tất cả nó cho người, nhưng người đã không hoàn toàn vâng lời Ta.”

97 Và điều đầu tiên anh em biết, có một chút ồn ào về những người chăn chiên, và giữa những người chăn gia súc của họ, và Sáng thế ký 13 (điều gì đã xảy ra?), những người chăn chiên của Lót và những người chăn chiên của—của Áp-ra-ham. Hãy xem Áp-ra-ham, hành động tình anh em, ông nói, “Đừng để có tranh cãi giữa chúng ta. Chúng ta là cốt nhục.” Lót đại diện cho giáo hội hăm hăm. Và ông nói, “Hãy nhìn ra, lựa chọn đi. Bất cứ điều gì người muốn, người cứ đi và lấy nó. Người đi về phía đông, ta sẽ đi về phía tây, vân vân. Hoặc, người đi về phía tây, ta sẽ đi về phía đông. Người đi về phía bắc, ta sẽ đi về phía nam, và đại loại như vậy. Người có sự lựa chọn của mình.” Và Lót đã xuống ở Ai Cập và được dân chúng để mắt đến được ưa chuộng một chút, có một chút tiền trong túi.

98 Đó là nơi mà giáo hội đã mắc sai lầm. Tôi nói điều này với sự tôn kính, thưa các anh em. Giáo hội Ngũ Tuần sẽ tốt hơn nếu có một trống cơm, ở ngoài kia nơi góc phố, với những người đàn ông và đàn bà điển hình thuở xưa, với phép báp têm bằng Đức Thánh Linh, so với những gì họ sẽ làm trong những đền thờ và nhà xác to lớn vĩ đại này mà họ đang sống ngày nay dưới tất cả những thứ và chuyện vô nghĩa này. Đúng thế. Họ muốn hành động như những người còn lại. Đó là nơi chúng ta đã có nó. Tại sao các bạn không giữ nguyên cách mình đã có, cách Đức Chúa Trời đã bắt đầu các bạn? Chính điều các bạn đã làm ầm ĩ, và các bạn đã quay lại và làm điều giống như vậy.

99 Đó là cách Lót đã làm, đi xuống Ai Cập và, điều đầu tiên các bạn biết, ông đã để mắt đến Ai Cập. Và rồi ông đã nhìn qua và

ông thấy Sô-đôm, xa hoa sang trọng, nhận nó dễ dàng. Và ông đã đi về phía đông hướng tới...Hãy nhớ, đã đi về phía đông thay vì đi về phía tây với Áp-ra-ham. Ông đã đi về hướng đông vì đó là con đường của sự sang trọng. Ông tiếp tục đi về phía đông.

¹⁰⁰ Đó là cách mà giáo hội đã làm ngày nay, hãy xem, họ đã đi ngược lại. Như tôi đã nói đêm qua, mặt trời mọc ở phía Đông và lặn ở phía tây. Và Con Đức Chúa Trời viếng thăm phương Đông trước, và đã đi về phía tây. Họ đã làm mờ tối nó, trong suốt hai nghìn năm. “Nhưng sẽ có Ánh sáng vào lúc chiều tối,” nhà tiên tri này đã nói. Thay vì đi theo Con, họ quay trở lại nơi Con đã ở. Hôm nay các bạn tình cờ nói điều gì đó về sự chữa lành Thiêng liêng, về lời tiên tri, về chín ân tứ thuộc linh, hoặc điều gì đó; “Hãy quay lại và xem Moody đã nói gì, Sankey nói gì, Knox nói gì, Calvin nói gì.” Họ đã sống trong ngày khi mà Con đang chiếu sáng ở đó; chúng ta đang đi đến sự trọn lành! A-men!

¹⁰¹ Một nhà khoa học người Pháp cho biết, khoảng ba trăm năm trước, đã chứng minh điều đó bằng cách lăn một quả bóng quanh địa cầu, ông nói, “Nếu có ai đó đã từng đi với tốc độ khủng khiếp ba mươi dặm một giờ, lực hấp dẫn sẽ đưa họ ra khỏi trái đất.” Khoa học đã chứng minh điều đó. Các bạn nghĩ khoa học đã bao giờ nhắc đến điều đó không? Không, thưa quý vị! Họ đã đi khoảng hai nghìn dặm một giờ, cố gắng để họ đi xa hơn nữa. Họ không nhìn lại điều đó.

¹⁰² Nhưng các mục sư truyền đạo nói, “Chúng ta sẽ nhìn lại và xem những gì Moody đã nói, những gì Sankey đã nói.” Đó là nơi Con *đã có*. Đây là vị trí của Nó ngày hôm nay! Nó ở Bờ Tây, vào buổi tối, ha-lê-lu-gia, phát Ánh sáng buổi tối! Không quay lại với sự xưng công bình của Luther hay sự thánh hóa của Wesley; nhưng chúng ta đang ở vào ngày cuối cùng, a-men, khi Ánh sáng chiều tối đang chiếu sáng, khi chúng ta đang ở thì giờ cuối cùng. Đi theo Con.

¹⁰³ Nhưng Lót đã quay trở lại vì nó dễ dàng, xa hoa. Hãy nhìn Bà Lót khi bà ấy quay lại đó. Tại sao, bà phải trở thành nữ hoàng của các hội trong thành phố. Lót đã trở thành thị trưởng.Ồ, thưa anh em, họ đã tạo ra nó, ờ, tôi có ý muốn nói!

¹⁰⁴ Đó là cách mà người ta đã chấp nhận Bà Lót ngày nay. Hãy nhìn cách những người của chúng ta đang hành động ngày nay. Hãy nhìn những người của chúng ta trong các nhà thờ, chỉ cần nhìn vào nó. Hãy nhìn phụ nữ của chúng ta, hãy nhìn họ ngày hôm nay.

¹⁰⁵ Tôi—tôi đã ở Hollywood kia...hoặc ở Los Angeles, gần đây, tôi đang đợi Anh Arganbright đến. Và có một cô gái đứng đó, đến trên đó. Tôi nhìn, và tôi loạng choạng. Tôi nhìn cô ấy. Tôi nghĩ, “Mình là một nhà truyền giáo. Mình đã thấy bệnh dịch, mình thấy bệnh phong, nhưng mình chưa bao giờ thấy điều gì như vậy.” Cô ấy có một trong những kiểu tóc kiểu đầu nước này, những kiểu này, các bạn biết đấy, các bạn biết đấy, điều mà các bạn gọi, trông giống như một cô gái đầu nước, các bạn biết đấy, đệ—đệ Nhất Phu nhân, vàng, giống như một Giê-sa-bên, như vậy. Và cô ấy đã tô màu xanh lam và xanh lá cây; và có thể là một người phụ nữ trông xinh đẹp; nhưng tất cả những thứ trên người, cô ấy trông giống như người Hottentot nào đó ở châu Phi. Tôi bước lên, định cầu nguyện cho người phụ nữ. Tôi nghĩ, “Thưa bà, nếu bà không phiền, tôi cầu nguyện cho người đầu. Tôi chưa bao giờ thấy bất cứ điều gì như vậy. Nói cho tôi biết nó là gì.” Và rồi một người phụ nữ khác bắt chuyện với cô ấy, và bà ấy cũng giống như vậy. Ô, chao ôi!

Ồ, các bạn nói, “Đó là tín đồ Trưởng Lão.” Ngũ Tuần! Chắc chắn.

¹⁰⁶ Và Kinh Thánh nói, “Thật đáng là điều đáng xấu hổ cho người đàn bà cắt tóc của mình.” Cô ấy làm điều đó, cô ấy làm ô danh đầu của mình. Cô làm ô danh thiên sứ, thiên sứ của Sự sáng. Các thiên sứ Bảy Hội thánh, đấng mang lại Ánh sáng sẽ ở lại với Lời. Thật ô nhục! Nàng phải để tóc mọc ra. Chao ôi, như vậy! Và trước đây đã từng sai trật cho họ làm điều đó. Trong—trong Ngũ Tuần đầu tiên, điều đó đã sai. Chuyện gì đã xảy ra? Các bạn đã chạy giỏi, điều gì đã xảy ra?

¹⁰⁷ Và một số phụ nữ Ngũ Tuần của chúng ta mặc những bộ váy áo trông giống như bó chặt vào da, ra đây ở đâu đó đang cố gắng...Đúng thế! Tôi không nói điều đó để đùa. Đây không phải là nơi để nói đùa. Đây là bục giảng.

108 Một phụ nữ nào đó đã nói với tôi vào một đêm. Tôi đã nói với họ cách họ ăn mặc như thế nào. Nói, cô ấy nói, “Tôi không mặc quần đùi. Tôi—tôi—tôi mặc quần tây.”

109 Tôi nói, “Điều đó tồi tệ hơn bao giờ hết. Đức Chúa Trời đã phán, ‘Một người đàn bà mà muốn mặc quần áo thuộc về đàn ông, là một điều gớm ghiếc trước mắt Đức Chúa Trời.’” Đúng!

110 Và để tôi nói với các bạn điều gì đó, thưa quý cô, các bạn, người phụ nữ trẻ, mà tự mặc trang phục ngoài đó, các bạn sẽ trả lời vào ngày phán xét vì phạm tội tà dâm.

Các bạn nói, “Tôi thật tinh khiết như một hoa huệ.”

111 Vâng, nhưng Chúa Jêsus đã phán, “Hễ ai nhìn một người đàn bà mà động tình ham muốn nàng, thì đã phạm tội tà dâm với nàng trong lòng rồi.” Các bạn có thể không phải thực hiện hành động. “Hễ ai giận anh em mình vô cớ, thì đã giết người rồi.” Thấy đó, điều duy nhất các bạn phải làm. Và nếu tội nhân đó nhìn bạn theo cách bạn ăn mặc, tất cả đều được thực hiện theo cách của bạn, được quay trở lại, và đẩy ra, và đẩy vào, và mặc một bộ quần áo vào, sau đó bạn đi ra ngoài. Bây giờ hãy lắng nghe, đó không phải là trò đùa! Đây là Phúc Âm! Và bạn hành động như thế, và một số tội nhân nhìn bạn để ham muốn bạn. Đến ngày phán xét, khi anh ta trả lời vì phạm tội tà dâm, ai đã gây ra? Bạn đã làm. Bạn sẽ trả lời cho điều đó bởi vì bạn đã phô bày chính mình theo cách đó.

112 Tại sao bạn nói, “Họ—họ không làm loại quần áo nào khác.” Họ làm ra máy may, và vẫn bán được hàng. Đó không phải là lời bào chữa chút nào! Đó là bởi vì bạn đã đi cách xa Lời! Điều đó không được người ta ưa chuộng. Điều đó khó thực hiện.

113 Một thầy giảng nổi tiếng nào đó đến ngày kia, và đặt tay trên tôi, nói, “Tôi sẽ đặt tay lên anh và đuổi tà linh.”

Tôi nói, “Cái gì?”

114 “Nói về họ những người phụ nữ như thế.” Nói, “Mọi người coi anh như một nhà tiên tri.”

Và nói, tôi nói, “Tôi không phải là nhà tiên tri.”

115 Ông ấy nói, “Họ coi anh như thế, Anh Branham.” Và nói, “Anh phải dạy những người đó, những người phụ nữ, cách nhận được

những ơn phước thiêng liêng lớn lao. Và cứ nói với họ về việc họ cắt tóc và những thứ như thế. Họ sẽ không lắng nghe điều đó.”

Tôi nói, “Tôi biết chuyện đó.”

Nói, “Tại sao anh không dạy họ những điều lớn lao hơn?”

116 Tôi đã nói, “Làm sao tôi có thể giảng, dạy đại số cho họ khi họ thậm chí còn không biết chữ ABC của họ, thậm chí không phải là sự lịch sự thông thường?”

117 Và đàn ông các anh sẽ để phụ nữ của mình hành động như thế, tôi rất tôn trọng vì anh em là đàn ông Cơ-đốc, Dòng dõi Áp-ra-ham. A-men! Tốt hơn hết tôi nên để mặc chuyện đó, tôi sẽ khiến tất cả các bạn đứng dậy và về nhà. Được rồi. Một trong những ngày này, các bạn sẽ thất bại trong việc tìm kiếm điều gì đó ở trên Đó.

118 Các bạn nói, “Nó không có gì quan trọng.” Nó thật quan trọng với Phao-lô. Nó thật quan trọng với Đức Chúa Trời, trong vườn Ê-đen. Kinh Thánh nói rằng người phụ nữ nên để tóc dài! Và không có điều đó, các bạn ở đâu? Vâng, các bạn nói, “Điều đó không có gì quan trọng.” Kinh Thánh đã nói là có! Đừng để ma quỷ lý luận với bạn, và nói với bạn, “Nó hiện đại, nó ổn thôi.” Nó không ổn gì cả! Các bạn đã nói, “Tôi không biết điều đó trước đây.” Các bạn biết nó bây giờ. Hiểu không? Hãy tìm kiếm nó và tìm xem nó có đúng không. Tôi sẽ để lại điều đó, đấy. Được rồi.

119 Sáng Thế ký 13, hiện đại, ừ-ừm; quay trở lại nơi Con đã ở, không phải nơi Con hiện ở; nơi mà Con đã ở, mặc dầu vậy. Bà vợ, tôi tưởng tượng, vợ của Lót, cách mà bà ấy có được trong xã hội!

120 Đó là cách mà chúng ta đã có trong xã hội. Đó là cách mà những người Ngũ Tuần đã đi vào nó. Chúng ta trở thành, thiết lập một tổ chức nhỏ ở đây, và một tổ chức nhỏ chống lại, tổ chức này chống lại tổ chức kia, và chống lại điều này, và họ làm...Anh em đã nhận vào bất cứ điều gì. Điều đó hoàn toàn đúng.

121 Sa-mu-ên đã nói gì khi Y-sơ-ra-ên muốn có—muốn có một vua, muốn Sau-lơ làm vua? Sa-mu-ên đến với họ, và nói, “Ta đã bao giờ lấy tiền của các người để sống chưa? Ta đã bao giờ nói với các người điều gì trong Danh Chúa ngoài những gì ứng nghiệm không?”

¹²² Ô, họ nói, “Chắc chắn, ông là nhà tiên tri của Đức Chúa Trời. Ông đã nói với chúng tôi Lẽ thật, và những gì ông đã nói đều ứng nghiệm, nhưng dù sao đi nữa, chúng tôi cũng muốn có vị vua.”

¹²³ Và bất cứ khi nào anh em bắt đầu hạ các thanh chắn xuống, và để cho *điều này* và *điều kia*, và mọi thứ khác đi vào như vậy, anh em đã trở nên hiện đại. Và giáo hội thì thật giống như phần còn lại của họ ngày nay. Những gì chúng ta cần là dọn dẹp sạch sẽ nhà Ngũ Tuần! Điều đó hoàn toàn đúng. A-men. Thật xấu hổ khi một tín đồ Báp-tít phải nói với các bạn điều đó, phải không? Nhưng đó là Lẽ thật. Đúng! Tôi tin Kinh Thánh, tôi tin Lời Đức Chúa Trời là đúng. Được rồi.

¹²⁴ Áp-ra-ham, rồi Áp-ra-ham lấy...trong câu thứ 14 của chương 13, sau khi Lót tự phân rẽ, và Áp-ra-ham hoàn toàn vâng lời Đức Chúa Trời, rồi Đức Chúa Trời đến với ông. Bây giờ Ngài đã sẵn sàng để ban phước cho ông.

¹²⁵ Và cho đến khi giáo hội Ngũ Tuần thoát khỏi tất cả các tín điều và giáo điều của nó, và hành động như thế gian và giống thế gian, và nói chuyện giống như thế gian, và ở nhà vào tối thứ Tư để xem *Chúng Tôi Yêu Susie* thay vì đến dự buổi nhóm cầu nguyện, và những việc như thế, dâng các phần mười của các bạn cho một thầy giảng nào đó ở đây trên loại chương trình phát thanh nào đó để đưa cột về chính điều mà các bạn ủng hộ cho, đúng thế, và tất cả những thứ được thực hiện dưới danh nghĩa của ngũ tuần, đó là một sự ô nhục!

¹²⁶ Tôi nói cho các Doanh Nhân Cơ-đốc, trên phạm vi quốc tế. Có rất nhiều người trong số họ đang ngồi ở đây bây giờ. Ở đây đêm nay, ở đây khoảng một năm trước, nó đã xảy ra, tôi ở Jamaica. Và họ đã có tất cả những người nổi tiếng của các hòn đảo ở đó vào một đêm, và những người đàn ông này đứng dậy, làm chứng, “Vinh hiển thay Đức Chúa Trời! Tôi là một doanh nhân nhỏ ở góc phố. Ha-lê-lu-gia, tôi có bốn chiếc Cadillac. Vinh hiển thay Đức Chúa Trời!”

¹²⁷ Và tôi quay trở lại đó đến Khách sạn Flamingo đêm đó, đứng đó, tôi nói, “Tôi hổ thẹn về các anh!” Tôi nói, “Đàn ông các anh ở đây để đại diện cho Đấng Christ, cố gắng nói với một doanh

nhân rằng anh em đã nhận được bao nhiêu, ông ấy có nhiều hơn những gì anh em có hoặc sẽ có.” Điều đó hoàn toàn khác so với những người ngũ tuần đầu tiên. Những người ngũ tuần đầu tiên bán những gì họ có, chia cho những người nghèo, và đi rao giảng Phúc Âm. Đúng!

128 Một ca sĩ Thụy Điển nhỏ bé nào đó đến từ Chicago, tôi sẽ không gọi tên anh ấy. Anh ấy là một người anh em quý giá của tôi. Anh ấy đứng dậy, nói, “Anh Branham, mặc dù anh...Chúng tôi tin rằng anh là một nhà tiên tri, nhưng tôi sẽ nói với anh ngay bây giờ, ‘Anh sai rồi.’”

Tôi nói, “Nói cho tôi biết chỗ nào, thưa anh.”

129 Anh ấy nói, “Ồ, người ta đã bán những gì họ có, và đặt dưới chân các sứ đồ, và phân phát nó.” Anh ấy nói, “Đó là hành động tồi tệ hơn họ đã từng làm.”

130 Tôi nói, “Có phải anh muốn nói với tôi rằng Đức Thánh Linh làm một hành động sai trái?”

Và anh ta nói, “Nó đã sai. Tôi sẽ chứng minh điều đó cho anh.”

Tôi hỏi, “Tại sao?”

131 Nói, “Sau đó khi sự bắt bớ gia tăng, họ không còn nơi nào để đi. Họ lang thang, khắp nơi.”

132 “Chính xác theo ý muốn của Đức Chúa Trời, rao giảng Phúc Âm bất cứ nơi nào họ đến. Họ không có nơi để trở về.” Đức Chúa Trời không phạm sai lầm nào. Đúng!Ồ, thật là một sự khác biệt: Ngũ Tuần mà *đã có*, và Ngũ Tuần mà *hiện có*. Vâng, nó đấy.

133 Sau khi Áp-ra-ham phân rẽ ra khỏi Lót, thật chính xác những gì Đức Chúa Trời bảo ông phải làm. “Hãy phân rẽ ra khỏi mọi tội lỗi để bủa vây chúng ta, hãy loại bỏ mọi thứ!” Ở đó, rồi Đức Chúa Trời phán, “Hỡi Áp-ra-ham, bây giờ ngươi là người thừa kế mọi thứ. Hãy nhìn phương đông, nhìn phương tây, nhìn phương bắc, nhìn phương nam, đi khắp xứ, tất cả đều là của ngươi!” A-men.

134 Anh em hãy liả khỏi việc của mình, phân rẽ bản thân ra khỏi tội lỗi, sự không tin. Có một tội lỗi duy nhất, và đó là sự không tin. Phạm tội tà dâm không phải là tội, uống rượu không phải

là tội, nói dối không phải là một tội lỗi; đó là những thuộc tính của sự không tin. Nếu anh em tin, anh em sẽ không làm những điều đó. Chắc chắn. Chúa Jêsus phán trong Thánh Giảng 5:24, “Ai nghe Lời Ta và tin vào Đấng đã sai Ta, thì được Sự Sống Đời Đời,” mà Zoe, Đức Thánh Linh, bởi vì người đó đã tin. Một cách chính xác. Vậy thì, cho đến khi anh em nhận được Điều đó, anh em giả bộ tin, đó là trong nhóm đó. Nhưng khi họ thực sự tin, tách mình ra, thế thì khi anh em tách mình ra khỏi tất cả sự không tin của mình, và tin Đức Chúa Trời, bước ra nghiêm chỉnh, thực hiện các Điều Răn, làm mọi điều đúng, rồi Đức Chúa Trời sẽ phán, “Mọi lời hứa trong Sách đều là của các người.” A-men. “Tất cả là của các người! Lật ra từ Nó, từ Sáng thế kỷ đến Khải huyền, tất cả đều là của các người!” A-men. “Nếu các người ở trong Ta và Lời Ta ở trong các người, các người có thể cầu xin điều gì mình muốn, nó sẽ được ban cho.” Điều gì? Trước tiên, anh em phải phân rẽ ra khỏi sự không tin của mình.

Anh em nói, “Anh Branham, anh đang làm cho nó bị giới hạn khủng khiếp.”

¹³⁵ Chúa Jêsus phán, “Trong thời Nô-ê, có tám người được cứu. Như việc đã xảy ra trong đời Nô-ê thế nào, sự Con Người đến cũng sẽ thế ấy.”

¹³⁶ “Đó là bao nhiêu vậy, Anh Branham?” Nó có thể là tám nghìn, có thể là tám triệu, tôi không biết nó là gì. Nhưng nó sẽ là thiểu số. Tôi có thể nói, một trong số mỗi trăm nghìn, hoặc điều gì giống như thế. Được rồi.

¹³⁷ Niềm tin tâm lý, niềm tin tinh thần, không có kinh nghiệm tái sinh, cảm xúc, tín điều giáo hội! Nếu có Đức Thánh Linh chân thật ở trong đó, Nó sẽ chấm câu Lời đó; và Lời đó sẽ sống thật đúng như Nó đã nói Nó sẽ, bởi vì Đó là chính Thánh Linh đã nói Nó, đang nói Nó qua anh chị em. Nó phải sống. Chắc chắn, là vậy. Không phải anh chị em nói, mà là Cha ở trong anh chị em, Ngài là Đấng làm việc nói. Được rồi.

Áp-ra-ham, người thừa kế của mọi sự.

¹³⁸ Tôi, khi tôi được đầy dẫy Đức Thánh Linh như anh chị em dân sự, tôi muốn bước qua, và, giống như trong một trung tâm

mua sắm lớn, mọi thứ ở đó đều thuộc về tôi. Tôi là người thừa kế từng chút của nó. Và nếu tôi thừa hưởng một trung tâm mua sắm, tôi—tôi muốn tìm hiểu những gì tôi có. Khi tôi trở thành một Cơ đốc nhân, tôi muốn biết những gì tôi sở hữu. Vì vậy nếu tôi có một trung tâm mua sắm, tôi sẽ đi qua, và kéo một ngăn kéo ra và xem có gì ở trong đây, và nhìn qua *đây* và xem có gì trong đó; cái gì đó có vẻ hơi cao ở trên đó, tôi kiếm cho mình một cái thang gấp và leo lên đó. Tôi muốn tìm thấy nó là gì. Điều gì đó dường như xa tầm với của tôi ở đây, tôi quỳ gối và bắt đầu cầu nguyện cho đến khi tôi đứng lên tới nó. Nó thuộc về tôi! Đức Chúa Trời đã hứa điều đó. Sự chữa lành Thiêng liêng, Quyền năng của Đức Chúa Trời, tất cả những phép lạ và dấu hiệu và điều kỳ diệu này, Ngài đã hứa điều đó.

¹³⁹ Nói, “Anh Branham, những thứ này hoạt động như thế nào?” Bởi lời hứa của Đức Chúa Trời. A-men.

¹⁴⁰ Dòng dõi Áp-ra-ham! Vinh hiển thay! Tôi cảm thấy dễ chịu. Tôi có thể trông điên rồ và hành động điên rồ, nhưng cứ để mặc tôi. Tôi cảm thấy tốt hơn theo cách này so với cách khác. Hiểu không?

¹⁴¹ Chương 14, chúng ta sẽ đến với Áp-ra-ham, bây giờ chúng ta tìm hiểu điều gì đã xảy ra trong chương 14. Các vị vua đến từ các vùng khác nhau của đất nước, và liên minh với các vua của Sô-đôm, và đi vào mà chiếm Sô-đôm, bắt Lót đi; anh em của Áp-ra-ham trong Chúa, đã đưa ông ta ra ngoài, người anh em theo giáo phái hâm hẩm của ông, và đi ra với ông. Bây giờ, nhớ rằng, Đức Chúa Trời chỉ nói với Áp-ra-ham rằng mọi thứ trên đất đều là của ông.

¹⁴² “Và kẻ nhu mì sẽ hưởng được đất.” Nói rằng chúng ta bị điên à? Sẽ chiếm lấy trái đất, những gì đang có trên trái đất! Chắc chắn, chúng ta trở thành người thừa kế nó.

¹⁴³ Hãy nhìn Sa-tan, nói với Chúa Jêsus, “Nếu Người sắp mình xuống và thờ lạy ta, ta sẽ cho Người thế gian này.” Tất cả các vương quốc đều bị điều khiển bởi ma quỷ, mỗi một trong số chúng. Chúa Jêsus đã nói vậy. Kinh Thánh nói điều đó. Mọi quốc gia và mọi vương quốc đều bị ma quỷ điều khiển. Và Sa-tan nói,

“Ta sở hữu những cái này. Những thứ này là ta. Ta sẽ tặng chúng cho Người nếu Người thờ lạy ta.”

¹⁴⁴ Chúa Jêsus biết Ngài đã trở thành Người Thừa Kế chúng trong Thiên hi niên, vì vậy Ngài nói, “Hãy lui ra đằng sau Ta, hồi Sa-tan.” Ngài biết rằng Ngài là Người Thừa Kế nó.

¹⁴⁵ Và ngày nay họ nói về những người điên rồ thờ phượng Chúa và được sanh lại. Họ sợ điều đó “được sanh lại.” Họ thật sự không thích ý tưởng đó và họ đã thay thế điều gì đó cho nó. Một trong số họ đã thay thế một cái bắt tay; giáo hội khác, rảy một chút nước; giáo hội khác, thè lưỡi ra và lấy một miếng bánh; giáo hội khác, nhảy xung quanh trên sàn. Đó là một sự Sanh ra! Như tôi đã nói đêm trước, “Sự sinh ra là một mớ hỗn độn, tôi không quan tâm nó ở đâu. Nếu nó ở trong chuồng lợn hoặc trong phòng bệnh, đó là một ca sinh nở, thì đó là một mớ hỗn độn.” Và Sự Sanh ra mới cũng vậy, Nó làm bạn rơi lệ, nhưng từ trong mớ hỗn độn đó xuất hiện Sự sống mới. A-men. Vâng.

¹⁴⁶ Áp-ra-ham biết mọi thứ thuộc về mình, nên khi Lót đến, ông nói, “Bây giờ đợi một chút.” Lót đã bị bắt đi bởi bàn tay tàn ác của kẻ thù. Ông nói, “Đó là cốt nhục của tôi, và tôi sẽ đuổi theo cậu ấy.” Bây giờ hãy nhớ, có khoảng bảy hoặc tám vị vua ở đó đã đi cùng nhau, và đi xuống lấy mọi thứ và đem theo nó. Và khi họ đi ra, Áp-ra-ham dẫn theo đầy tớ của mình và đuổi theo anh ta, để mang về người anh em hư mất của mình. Đó là một Cơ-đốc nhân thực sự, đã đi tìm người anh em hư mất của mình! Ông đã làm gì khi tìm thấy ông ta? Ông tàn sát các vị vua; và quay trở lại, mang theo anh em của mình, sau trận chiến.

¹⁴⁷ Nhìn kìa, có một vị Vua ra đón ông, trở về, Mên-chi-xê-đéc. Mên-chi-xê-đéc, Người là ai? Người không có cha, Người không có mẹ. Người không hề được sinh ra, Người không bao giờ chết. Không có cha, không có mẹ, không có ngày bắt đầu hoặc kết thúc cuộc đời. (Đó không phải là Con của Đức Chúa Trời; bởi vì Ngài có Cha và mẹ, cả hai đều được sinh ra và chết, rồi sống lại.) Nhưng Người này không hề có cha cũng không có mẹ, Ngài là Đức Chúa Trời! Chắc chắn, Đó là Điều duy nhất mà là Đời đời.

¹⁴⁸ Và Ngài đã gặp Áp-ra-ham sau khi trận chiến kết thúc, tỏ cho thấy điều đó với Dòng dõi Áp-ra-ham; sau khi chúng ta đi tìm

người anh em đã sa ngã của mình, và trận chiến kết thúc. Mên-chi-xê-đéc đã phục vụ những gì? Rượu và bánh, tiệc thánh. Amen. Khi trận chiến kết thúc, thưa anh em! Trở lại, đưa người anh em hư mất của mình trở về nhà một lần nữa, khôi phục anh ta trở lại. Và khi trận chiến kết thúc, Mên-chi-xê-đéc đã gặp ông và ban tiệc thánh cho ông. Chúa Jê-sus phán, “Ta sẽ không ăn hoặc uống trái nho nữa cho đến khi Ta ăn trái nho với các người lần nữa trong Vương Quốc của Cha Ta.” Vâng, thưa quý vị. Bây giờ trận chiến đã kết thúc, Áp-ra-ham đã trở về, chương thứ 14; và Đấng Chiến Thắng đã gặp ông, khi ông đến với Đấng Chiến Thắng.

149 Sáng thế ký 15 bây giờ, trước khi chúng ta kết thúc, vì bây giờ là giờ kết thúc. Hãy lắng nghe một điều nữa trước khi chúng ta đi.

150 Và tôi sẽ phải giải quyết vấn đề này vào tối mai một lần nữa, bởi vì tôi thật sự chưa đến với chủ đề của mình, Tôi chưa đến chỗ của mình, về *Giê-hô-va Di-rê*. Tôi muốn nói lại điều đó, nếu ý Chúa.

151 Bây giờ đến chương 15, tôi hiểu ở đây rằng một giao ước đã được xác nhận với Áp-ra-ham, sự xác nhận của giao ước. Nói cách khác, đó là khi Đức Chúa Trời đã thề, và khi Đức Chúa Trời thực hiện lời hứa và xác nhận lời hứa với Áp-ra-ham. Trong chương 15, chúng ta tìm thấy điều đó, sự xác nhận của lời thề mà Đức Chúa Trời đã phán.

152 Áp-ra-ham thưa với Đức Chúa Trời rằng, “Người thừa kế của nhà tôi vẫn là Ê-li-ê-se người Đa-mách này.”

153 Và Ngài phán với ông, “Nhưng đó không phải là người thừa kế của ngươi, vì chính là người từ trong ruột của ngươi mới là người thừa kế của ngươi.” Và Ngài đã hứa với ông.

Nói, “Làm sao tôi biết được điều này?”

154 Ồ, bây giờ, thưa các anh em, đây là điều gì đó mà sẽ đánh thức anh em! Hãy nhìn xem Ngài. Ngài phán, “Hãy đi kiếm cho Ta một con dê cái ba tuổi, một con bò cái tơ, ba tuổi, và một con chiên đực ba tuổi.” Và Áp-ra-ham bắt chúng, và hai chim cu đất... một chim cu đất và một con chim bồ câu.

¹⁵⁵ Bây giờ, chim cu đất và chim bồ câu có một sự tương trưng; những con vật ba tuổi này, và có ba con trong số chúng. Bây giờ Ngài sẽ lập giao ước, xác nhận giao ước. Bây giờ hãy lắng nghe kỹ, đừng bỏ lỡ nó. Và sau đó chúng ta sẽ đưa ra vào tối mai khi Ngài gặp lại ông ở đây, ý Chúa. Hãy xem.

¹⁵⁶ Bây giờ Ngài phán, “Hãy lấy cho Ta một—một con dê cái ba tuổi, một con dê cái ba tuổi, và một con chiên đực ba tuổi, một con chim bồ câu, và một chim cu đất.”

¹⁵⁷ Và Áp-ra-ham đi kiếm các con vật, và ông xẻ làm đôi và đặt chúng, bày ra từng mảnh; nhưng chim cu đất và chim bồ câu, ông không tách rời chim cu đất và chim bồ câu. Chim cu đất và chim bồ câu là cùng một họ. Vì vậy điều đó tượng trưng cho sự chữa lành Thiêng liêng, mà trong cả hai giao ước đó là bởi đức tin, thấy đó, mà họ được chữa lành; chỉ cái này đến cái kia, cái khác. Nếu giao ước cũ có sự chữa lành Thiêng liêng trong đó, thì hưởng chi Giao ước này còn có nhiều biết bao nhiêu nữa! Hãy xem, nếu của lễ hi sinh cũ có tác dụng chữa lành, còn Người này thì tốt hơn nhiều biết bao nhiêu! Hiểu không?

¹⁵⁸ Bây giờ, nhưng hãy chú ý những gì ông đã làm ở đây. Ông đã đem ba con vật này ra và xẻ ra từng phần, và đặt chúng, từng miếng một. Và sau đó Áp-ra-ham trở lại. Bây giờ, đó là của lễ. Và ông đã quan sát cho đến khi mặt trời lặn. Và những con chim bay xuống từ không trung, trên cửa lễ của Áp-ra-ham, những con kền kền. Và Áp-ra-ham đuổi chúng đi, xua chúng đi.

¹⁵⁹ Đây là hình bóng về điều gì? Dòng dõi của Áp-ra-ham trong ngày sau rốt, đuổi ma quỷ ra khỏi Cửa Lễ, đuổi ra khỏi Cửa Lễ. Đức Chúa Trời đã hứa điều đó, Cửa Lễ hy sinh, Đấng Christ, hôm qua, ngày nay, cho đến đời đời không hề thay đổi, và tất cả họ là những linh không tin đang cố gắng ăn nuốt Nó. Người của Đức Chúa Trời, Dòng dõi Áp-ra-ham, đứng đó đuổi quỷ, ra khỏi Nó! Xác nhận giao ước bây giờ, sự xác nhận, cho thấy Dòng dõi của Áp-ra-ham trong... Ý tôi là Dòng dõi thánh trung tín. Hãy nhớ, dòng dõi xác thịt đã thất bại, bởi vì nó chấp nhận luật pháp thay cho Lời của ân điển. Và nó cũng vậy trong “chỗ quanh co” này, trong dân Ngoại trong ngày sau rốt. Nhưng có một Dòng dõi, Dòng dõi thánh với Lời, đứng đúng sự thật, đuổi quỷ, làm

những dấu kỳ và phép lạ lớn, cất hết những kẻ vô tín ra khỏi Lờ, giữ Cửa lễ trong sạch, giữ cho Lờ thánh, giữ cho Nó được tôn kính; không đưa vào bất cứ điều gì với Nó, thêm bất cứ điều gì vào Nó; chỉ cứ giữ nó đi, đứng canh gác, không để bất cứ điều gì chạm vào Nó.

¹⁶⁰ Bây giờ chú ý, có một giấc ngủ sâu trên Áp-ra-ham, sự chết. Và sau giấc ngủ say, ông đã nhìn thấy một lò lửa, là địa ngục, đang bốc khói, mà mọi tội nhân phải đi đến. Nhưng trước khi ở đó có một chút Ánh sáng trắng. Hãy xem Ánh sáng trắng nhỏ bé đó, đi vào giữa và tách những cửa lễ này, đi vào giữa nó, Đức Chúa Trời xác nhận rằng Ngài sẽ làm gì qua Dòng dõi Áp-ra-ham.

¹⁶¹ Giờ đây, người Do Thái luôn tin rằng Đức Chúa Trời là Một. Và Đức Chúa Trời là Một. Nhưng Ngài đã thể hiện ở đây, bởi ba cửa lễ trong sạch này, rằng ba ngôi của Đức Chúa Trời sẽ được đại diện thành Một trong bốn tánh Đức Chúa Trời như có hình.

¹⁶² Bây giờ lưu ý trong ngày—ngày xưa, thời phương đông, khi giao ước được lập, đây là cách họ đã thực hiện nó. Giống như, chúng ta đến và chúng ta giết một con vật, chúng ta xẻ con vật ra làm hai, và chúng ta đứng giữa con vật, và ở đó chúng ta đã viết một giao ước. Bây giờ ở Trung Quốc...

¹⁶³ Cách mà ở Nhật Bản, khi họ lập một giao ước, họ lấy một ít muối và họ đứng và đưa ra lời hứa của họ, và họ ném muối vào nhau. Đó là cách ở Nhật Bản, họ lập giao ước, họ ném muối. Anh em thấy đấy, muối là một hương vị mặn mà. Và họ ném muối vào nhau, đó là một—đó là một—một giao ước.

¹⁶⁴ Bây giờ ở nước Mỹ, cách chúng ta lập giao ước, chúng ta đi ra ngoài và ăn một chút, và bắt tay, “Đưa tay cho tôi, anh bạn. Đồng ý chứ?” “Đồng ý!” Đó là một giao ước.

¹⁶⁵ Nhưng ngày xưa, vào thời Áp-ra-ham, cách họ lập giao ước là giết một cửa lễ, và đứng giữa cửa lễ này; và rồi, khi họ làm vậy, họ viết ra giao ước trên một miếng da của chiên con, sau đó họ xé nó. [Anh Branham xé một mảnh giấy để minh họa—Bt.] Người này lấy một mảnh, và người kia lấy mảnh kia. Bây giờ khi giao ước này đã được xác nhận và được gắn kết với nhau, không ai có thể giả mạo điều đó. Thấy đó, nó phải khớp với nhau, từng chữ,

chính xác như cách nó đã có. Điều đó cho thấy chủ sở hữu hợp pháp của mảnh này có một phần, đây là cùng một giao ước, rằng chúng phải đến với nhau và khớp hoàn toàn giống nhau.

¹⁶⁶ Và Đức Chúa Trời đã bày tỏ điều đó với Áp-ra-ham, điều đó qua Dòng dõi của ông, rằng Chính Đức Chúa Trời sẽ trở nên xác thịt và sau đó phải bị phân rẽ tại Đồi Sọ; nơi Đấng Christ, là Đức Chúa Trời trên đất, Ngài đã bị phân rẽ. Đức Chúa Trời xé Ngài ra từng phần, Dòng dõi hoàng gia của Áp-ra-ham, và lấy Sự sống ra khỏi Ngài; và khiến Thân thể sống lại, để ngồi trên Ngai của Ngài trên Thiên đàng; và ban lại Thánh Linh của Ngài trên Hội thánh, mà Hội thánh phải có cùng một—cùng một Thánh Linh đã ở trong Đấng Christ để làm cho nó kết hợp lại với nhau, làm cho Đấng Christ hôm qua, hôm nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi! Xác nhận giao ước, Đức Chúa Trời xác nhận giao ước. Đức Chúa Trời phân rẽ, xé bỏ Sự sống khỏi Đấng Christ, Con Ngài, lấy Thánh Linh ra khỏi Ngài; khi Ngài xé những con vật này ra làm đôi, đứng giữa các con vật. Sự Sáng, Chính Đức Chúa Trời, đã hành động giữa chúng, cho thấy Ngài đã tách rời Thân thể: Dòng dõi, Dòng dõi thánh; và lấy Thánh Linh và ban Nó lại trên Hội thánh. Và Hội Thánh ngày nay đi gặp Đấng Christ, sẽ phải có cùng một Thánh Linh mà Ngài đã có, vì nó sẽ phải là từng Chữ từng Chữ một, từng Lời từng Lời một. Và Ngài là Lời! Chúa Jêsus phán, “Kẻ nào” (đại từ nhân xưng) “tin nơi Ta, thì những công việc Ta làm người ấy cũng sẽ làm.” Xác nhận giao ước, Sự sống ở trong Đấng Christ sẽ ở trong Hội thánh, Dòng dõi thánh của Áp-ra-ham.

¹⁶⁷ Hỡi các anh em, hãy chờ một chút, vào Lễ Ngũ Tuần. Khi họ ở phòng cao...Nếu anh em đã từng ở đó và nhìn thấy một sơ đồ thật, cách nó đã được vẽ ra, họ đi vòng ra ngoài một bước và đi lên phòng trên. Họ đốt những ngọn nến nhỏ bằng dầu ô-liu. Họ đã ở đó trong mười ngày đêm, với tất cả các cửa đóng lại. “Và đột nhiên có một tiếng từ Trời đến như gió thổi ào ào, Nó đầy đầy khắp nhà nơi họ đang ngồi. Những cái lưỡi chẻ ra giống như lửa, lưỡi hình chạc bằng lửa, đậu trên mỗi người trong số họ. Tất cả họ đều được đầy đầy Đức Thánh Linh, chạy ra đường phố, nói những ngôn ngữ khác.”

168 Chú ý, Lửa hình chạc này là gì? Là Trụ Lửa, Đức Thánh Linh, Đức Chúa Trời, Thiên sứ mà đã dẫn dắt họ qua đồng vắng, Đấng mà đã được biểu lộ ra trước họ. Đức Chúa Trời đã tách ra chính Ngài và phân chia chính Ngài giữa dân sự, Đức Thánh Linh, và chúng ta cùng nhau là Hội thánh của Đức Chúa Trời hằng sống. Một giao ước! “Áp-ra-ham và Dòng dõi của ông sau ông, Dòng dõi hoàng gia.” Chính Sự Sống ở trong Đấng Christ, trong Hội Thánh, đang làm những công việc giống như Đấng Christ đã làm. A-men. Thật là một điều tuyệt vời, thưa các bạn!

169 Đã đến lúc rồi, tôi chỉ phải kết thúc điều này. Vâng, tôi sẽ quá muộn. Tôi sẽ...Có thể ổn không nếu tôi nói lại điều đó vào tối mai ngay tại đây? Tôi muốn đến với *Giê-hô-va Di-rê* rất nhiều. Nhưng tôi muốn anh em hiểu rằng đó là gì, đó là việc về sự tuyên xưng là một Cơ đốc nhân, thưa anh em, đã đến lúc hội thánh có...Nếu Đức Chúa Trời đưa ra những lời hứa này, chúng là thật. Chúng phải ứng nghiệm.

170 Chúng ta hãy cúi đầu trong giây lát. Điều này thì thô và hóc búa. Nó đang làm tổn thương. Tôi không thích làm điều đó. Mục sư này đã nói với tôi, ông ấy nói, “Anh Branham, tại sao *như vậy-như vậy*, anh làm điều đó?”

171 Tôi nói, “Tôi không có chương trình truyền hình nào được tài trợ, phát thanh. Tôi cứ đi thế này, tôi có thể đi bất cứ nơi nào.” Tôi nói, “Ai sẽ nói với họ? Phải có một tiếng nói ở đâu đó nói lên điều đó.”

172 Bây giờ Đức Chúa Trời ở đây, thưa các bạn. Và nếu các bạn tự xưng mình là Dòng dõi Áp-ra-ham và nghĩ rằng các bạn...Bây giờ không...Hãy lắng nghe, đó là linh hồn của bạn, thưa bạn. Đó là linh hồn của bạn. Đừng bỏ lấy bất kỳ cơ hội nào với nó, vì đêm nay có thể là lần cuối cùng bạn có cơ hội. Nếu bạn xấu hổ về đời sống của mình, tự xưng mình là con của Đức Chúa Trời, và sống theo cách mà bạn đã sống; và bạn tin rằng Lời Đức Chúa Trời là đúng, và bạn thì sai, Tôi muốn bạn chỉ cầu nguyện trong giây lát, xin Đức Chúa Trời xem xét đời sống của bạn. Chỉ cầu nguyện.

173 Lạy Cha Thiên Thượng, đây có thể là đêm cuối cùng đối với nhiều người trong chúng con. Chúng con nghĩ, vài đêm trước ở

Los Angeles, một bà lão bảy mươi tuổi đang ngồi ở đó, và bà đã bước lên bàn thờ và dâng cuộc đời mình cho Đấng Christ. Đêm đó bà đã chết trên giường. Ân điển của Đức Chúa Trời, giờ cuối cùng đó. Sau khi sống gần ấy năm mà không biết Ngài, rồi đã gọi bà vào giờ chót. Ân điển diệu kỳ.

¹⁷⁴ Lạy Cha là Đức Chúa Trời, xin phán với những tấm lòng ở đây tối nay. Ngài biết ý định của việc này. Ngài biết đấy, Cha ôi, đó là—sẽ đến lúc cần phải làm điều gì đó. Chúng con—chúng con thấy tình trạng, và cách nó đang ngày càng tồi tệ hơn mọi lúc. Và chúng con nhận ra rằng thời đại hội thánh Ngũ Tuần, trong những ngày sau rốt, là Thời đại Hội thánh Lao-đi-xê, điều duy nhất mà Đấng Christ đã bị đưa ra khỏi hội thánh, đang đứng, gõ cửa cố gắng vào lại. Ôi Chúa, xin thương xót.

¹⁷⁵ Và khi con quở trách chị em chúng con tối nay, Chúa ôi, để cho họ biết rằng lúc ban đầu ở đó, khi nó bắt đầu, đó là Ê-va. Và nó ở đây này lần nữa. Phúc Âm đến bởi Lời, và cách nó đã làm những gì nó đã làm (và nhìn xem ngày nay) bằng sự lý luận; nhìn xem mẹ của nó, những gì nó nghĩ là khác nhau, cùng một Kinh Thánh.

¹⁷⁶ Chúa ôi, những người anh em của chúng con, như con đã phải nói chuyện với họ một cách thô bạo, Chúa ôi. Con sốt sắng, con—con—con yêu họ. Ngài biết con, Chúa ôi. Con—con—con đã dành ba mươi một năm ở đây cho họ, và Ngài đã xác nhận Lời của Ngài, và mọi thứ khác. Lạy Chúa, con không biết phải làm gì khác. Nhưng khi con nhìn thấy hội thánh mà con yêu thích, hội thánh Ngũ Tuần, là người đã đứng sau lưng con và ủng hộ con; Chúa ôi, chính tình yêu thương Cơ-đốc đã khiến Ngài loại bỏ điều ác khỏi nó. Chính tình yêu đã khiến Ngài làm điều đó, Cha ôi. Ngài biết nó là vậy. Và con đang cố gắng nói với dân sự, “Đừng cố đi ra ngoài đó, hãy làm những điều này.” Các—các thanh chắn đã được hạ xuống, và chúng con đã ập ra qua những tín điều khác nhau và những thứ của chúng con mà chúng con đã mang vào hội thánh, và trở nên cách xa những ngày của phép lạ, cách xa sự chữa lành Thiêng liêng, tránh xa cách—cách mà dân sự phải hành động và ăn mặc.

177 Và Ngài đã lập một giao ước với A-đam và một giao ước với Ê-va; Ngài đã đặt ra giao ước khác nhau, và hoàn toàn khác nhau, và nói rằng người phụ nữ hành động như người đàn ông là sai. Nàng sẽ là nữ tính. Nàng nên có nữ tính chứ không phải nam tính. Và hôm nay nàng cố trở nên nam tính; người đàn ông, phái nữ.

178 Lạy Chúa, và—và điều này ngay tại đây vào những ngày sau rớt, ngay tại đây ở Bờ Tây, ngay tại đây nơi kết thúc của nền văn minh, chúng con thấy những người phụ nữ đang làm chính xác sự thối nát như họ đã làm lúc đầu. Và nó đây này, đã có ở giữa các chị em của chúng con. Lạy Chúa, điều đó chỉ khiến lòng con tan nát, Chúa ôi. Và con biết nếu nó làm cho con (một tội nhân) cảm thấy như vậy, nó sẽ làm gì với Ngài, để thấy cách điều đó trở thành một nữ thần như thế nào. Và ánh hào quang tội lỗi phóng đại của Hollywood này! Và họ đã từng sai trật khi đi xem phim ảnh, rồi ma quỷ ném nó ngay vào nhà họ, và—và tất cả các loại chương trình chưa được kiểm duyệt, và thô tục trên đường phố.

179 Và, Ôi Chúa, thật là một—đó là một thời gian điên rồ. Thật là một thời gian loạn thần kinh. Thật là—thật là một thời điểm mà con người sẽ không dừng lại và lắng nghe, và kiểm tra. Và theo cảm xúc, và đại loại như vậy, họ vẫn tự xưng là Dòng dõi của Áp-ra-ham. Chúa ôi, Ngài đã nói nó sẽ, những linh sẽ rất gần gũi trong những ngày sau rớt, với những sự giả mạo, cho đến nỗi nó gần như đánh lừa được những Người được chọn, nếu có thể được. Và nó đây này. Chúa ôi, đừng để những người này, đừng để một người làm điều đó. Xin làm ơn, Cha ôi. Con cầu nguyện cho họ, mỗi người. Nhân danh Chúa Jê-sus, xin nhậm lời.

180 Bây giờ trong khi chúng ta cúi đầu. Tôi sẽ làm bất cứ điều gì cho các bạn. Và nếu tôi trách mắng dân sự chỉ là kém cỏi, Đức Chúa Trời sẽ không bao giờ ở cùng tôi; tôi không xứng đáng có mặt ở đây, tôi đáng phải ở đâu đó nơi xa kia để chặt củi hay gì đó. Nhưng các bạn ơi, điều đó—đó là thật, hãy tìm kiếm nó và xem thử nó có phải là Kinh Thánh không. Và nó được cho là sẽ được bày tỏ trong ngày sau rớt này.

181 Bây giờ các bạn đủ chân thành chưa? Các bạn có thực sự, bên dưới lớp vỏ bên ngoài đó, có điều gì đó thực sự chân thực về các

bạn không, mà các bạn có sẵn sàng thừa nhận rằng các bạn sai không? Trong khi mọi người cúi đầu, mọi tấm lòng, và sự thánh hiến trang nghiêm sâu sắc, mời các bạn giơ tay lên, Nói, “Xin cầu nguyện cho tôi, Anh Branham. Tôi sai rồi. Bởi ân điển của Chúa, tôi sẽ giải quyết?” Chúa ban phước cho bạn, bạn, bạn, bạn. Đúng vậy, đưa tay lên, Ngài sẽ thấy. Trong các ban công, Chúa nhìn thấy các bạn. Hãy đưa tay lên. Các bạn có phải—bạn...Chính là điều đó.

¹⁸² Bây giờ đây là một số phụ nữ đang ngồi đây với mái tóc ngắn, và không giơ tay các bạn lên. Có chuyện gì với các bạn? Các bạn sai rồi! Đừng cố gắng gặp Đức Chúa Trời như thế. Các bạn chắc chắn sẽ bị kết án như tôi đang đứng trên bục giảng này. Các bạn muốn nói là giáo hội Ngũ Tuần đã có hình dạng như vậy mà nó là—nó là—nó đã trở nên quá chai sạn cho đến nỗi nó xấu hổ khi thừa nhận nó sai? Các bạn đừng làm vậy. Xin Chúa thương xót các bạn.

¹⁸³ Tôi tin. Hãy có đức tin. Hãy để tôi đợi một lần nữa. Xin Chúa ban phước cho chị ở đó, chị yêu quý. Cầu Chúa ban phước cho chị, chị ơi. Tốt lắm. Đưa lên...Điều đó...Xin Chúa ban phước cho chị. Đúng thế. Các bạn có thể thừa nhận nó ngay bây giờ; buổi sáng mai có thể là quá muộn, một giờ nữa có thể là quá muộn. Xin Chúa ban phước cho chị. Đó là sự chân thành. Chúa ban phước cho chị. Nói, “Tôi sai.” Phải là một người chân thật mới thừa nhận họ sai. Đó là điều gì đó chân chính. Xin Chúa ban phước cho cô, thưa cô. Xin Chúa ban phước cho bà, thưa bà. Chúa ban phước cho quý vị. Đúng thế. Vâng, cứ tiếp tục cầu nguyện. Chúa ban phước cho các bạn. Nếu tôi không nhìn thấy bàn tay của bạn, Ngài thấy. Ngài biết mọi suy nghĩ trong tâm trí bạn. Điều đó hoàn toàn chính xác. Xin Chúa ban phước cho cô, tôi thấy tay của cô. Tốt lắm. Xin Chúa ban phước cho cô, quý cô. Chúa ban phước cho chị, chị ơi. Điều đó tốt.

¹⁸⁴ Xin Chúa ban phước cho cô ở đó, cô gái trẻ. Vâng, những ngã rẽ của cuộc đời. Trước khi những điều cũ kỹ này làm chai sạn trái tim non trẻ của bạn, hãy hướng về Chúa ngay bây giờ, bạn yêu quý. Đúng vậy, bạn làm điều đó. Tôi có một con gái nhỏ ở đó bằng

tuổi bạn. Xin Chúa ban phước cho bạn, bạn yêu quý. Xin Chúa ban phước cho chị. Vâng, xin Chúa ban phước cho chị, chị ơi.

185 Còn anh, anh thì sao? Xấu hổ cho anh, để vợ anh hành động như thế và mặc quần đùi, và ăn mặc như vậy mà ra đường. Tự xưng mình là con trai của Đức Chúa Trời à? Anh không thấy xấu hổ về bản thân mình sao? Chúa ban phước cho anh. Chúa ban phước cho ông, thưa ông. Xin Chúa ban phước cho anh chị em. Đúng thế, thừa nhận mình sai trật. Vâng. Nếu anh chị em...

186 “Kẻ nào che đậy tội lỗi của mình sẽ không thịnh vượng; ai thú nhận tội lỗi của mình sẽ được thương xót.” Xin Chúa ban phước cho anh. Còn ai nữa không? Phía sau ban công, trên ban công kia. Ngài nhìn thấy các bạn ở trên đó. Ngài biết mọi tư tưởng trong lòng bạn.

Bây giờ hãy ngẩng đầu lên chỉ một phút.

187 Tôi nói rằng có khoảng năm mươi hay sáu mươi người trong căn phòng này đã đưa tay lên, già và trẻ. Cảm ơn anh chị em. Đó là quý bà và quý ông thực sự. Tôi đánh giá cao các bạn. Có—có hy vọng cho các bạn khi các bạn sẵn sàng thừa nhận mình sai.

188 Trước khi tôi kêu gọi tin nhận, tôi sẽ cầu nguyện cho những khăn tay này.

189 Lạy Cha Thiên thượng, những chiếc khăn tay này tượng trưng cho những người đau, những người cha và những người mẹ đang chờ đợi, những đứa con. Có lần, chúng con được dạy trong Kinh Thánh rằng họ lấy khăn tay và đập dề từ thân thể của Thánh Phao-lô. Dân sự nhìn thấy ông, biết rằng Thánh Linh của Đức Chúa Trời đang ở trên ông. Phao-lô nhớ rằng Ê-li-sê đã nói với người đàn bà Shu-nem, mà đã nói với Ghê-ha-xi, “Hãy lấy cây gậy này và đi đặt nó lên đứa trẻ.” Ông đã biết rằng những gì ông chạm đến đều được phước. Phao-lô, họ lấy khăn tay và đập dề từ thân thể của ông, và các tà linh ra khỏi dân sự, bệnh tật lìa khỏi. Lạy Chúa, chúng con không phải là Thánh Phao-lô, nhưng Ngài vẫn là Chúa, cùng một Chúa.

190 Một ngày nọ, Y-sơ-ra-ên đang lên đường đúng nghĩa vụ, đi đến miền đất hứa. Và điều gì đó đã cắt đứt nó khỏi miền đất hứa, Biển Đỏ. Một nhà văn nói, “Đức Chúa Trời nhìn xuống qua

Trụ Lửa đó, với đôi mắt giận dữ, và biến trở nên sợ hãi, và nó đã cuộn lại thành những bức tường và mở ra một con đường khô ráo cho Y-sơ-ra-ên băng qua đến miền đất hứa.”

¹⁹¹ Lạy Chúa, khi những chiếc khăn này được mang đến cho những người đau yếu và bệnh tật, cầu xin Đức Chúa Trời trên Trời nhìn xuống qua Huyết của Con Chính Ngài, xin cho ma quỷ, mà đang giam cầm họ những người bệnh tật, sợ hãi và bỏ đi khi những chiếc khăn tay này dấu hiệu của buổi nhóm này tối nay, nơi Lời và Lễ thật đã được ứng nghiệm; người đau ốm và bệnh tật được làm cho khỏe mạnh; những tấm lòng bị tan vỡ, và sẽ đến Nhà của Thợ Gốm trong vài phút nữa; xin ban cho để ma quỷ sẽ lìa khỏi, và dân sự sẽ băng qua vào trong miền đất lành mạnh mà Đức Chúa Trời đã hứa với họ. Con gửi những chiếc khăn tay này, nhân Danh Chúa Jêsus Christ, vì mục đích đó. A-men.

¹⁹² Và Đức Chúa Trời biết tấm lòng các bạn. Ngài biết tình trạng của các bạn. Cứ bày tỏ ra; và xin để tôi nói cho các bạn biết, có rất nhiều người ở đây đã không giơ tay lên, mà lẽ ra phải giơ nó lên. Bây giờ, nếu tôi gọi cho bạn ngay từ bục giảng này, nói bạn là ai, điều đó sẽ làm tổn thương tình cảm của người nào đó. Bây giờ, các bạn đã thấy tôi làm điều đó nhiều lần. Tôi đã phát hiện ra, Chúa Jêsus phán, “Hãy để cỏ lùng và lúa mì cùng nhau lớn lên. Các thiên sứ sẽ đến và bó cỏ lùng lại và đốt chúng, trước hết.”

¹⁹³ Và bây giờ là thời gian ràng buộc. Mỗi người trong số họ đi vào sự liên hiệp các giáo hội, tất cả các giáo phái. Đúng thế. Đúng thế. Liên đoàn Thế giới, Hội đồng các Giáo hội, mọi giáo phái kéo ngay vào đó, điều lớn này sẽ xảy ra. Tất cả họ sẽ trở lại với Rô-ma đúng như họ đã hứa, “một hình tượng được tạo ra cho con thú,” quyền lực, một liên minh các giáo hội, đúng như những gì Đức Chúa Trời đã phán sẽ ứng nghiệm. Họ đẩy, để các bạn đi, và nói với bạn rằng bạn làm *điều này* là được lắm, và ngại nói bất cứ điều gì về nó, sợ rằng nó sẽ làm hỏng một vé ăn ở đâu đó.

¹⁹⁴ Hãy để tôi nói với các bạn đôi điều, thưa anh, chị em của tôi, Đức Chúa Trời bày tỏ cho anh chị em rằng tôi yêu anh chị em. Nó không khác biệt; nó thành thật. Đừng để mất một cơ hội. Các bạn sẽ không vượt đèn đỏ, vì cơ thể của các bạn. Còn về linh hồn các

bạn thì sao? Đừng vượt qua một trong những đèn đỏ của Đức Chúa Trời.

¹⁹⁵ Một số bạn bị đau ốm. Hãy tin bằng cả tấm lòng mình. Người nào đó đang tuyệt vọng về điều gì đó, cứ có đức tin. Tôi sẽ cho các bạn thấy liệu Ngài có thực sự, đó có phải là Lẽ thật hay không. Áp-ra-ham, các bạn có nhớ Thiên sứ đến với ông và Ngài đã làm gì không? Xem nó có giống nhau không.

¹⁹⁶ Đây là một quý cô trẻ đang ngồi ngay đây, ngay ngoài đây, cô ấy bị ung thư. Cô ấy bị u nang, và cô chuẩn bị phẫu thuật. Cô ấy đang nhìn tôi bây giờ, và có những hạt màu đỏ quanh cổ cô. Cô đến từ Portland. Nhưng nếu cô sẽ...Nếu đúng thế, hãy giơ tay lên. Đúng thế. Hiểu không? Tôi không biết cô, chúng ta là những người xa lạ. Nhưng điều đó là thật. Bây giờ làm thế nào cô có thể ngồi ở đó, có đủ đức tin để chạm vào áo của Đấng Christ khi Thiên sứ Sự sáng đó đến trên cô như thế, ân điển của Đức Chúa Trời? Hãy chấp nhận Nó, thưa cô. Hãy tin Nó. Không chỉ thế thôi, nhưng hãy tin toàn bộ Phúc Âm.

¹⁹⁷ Ở đây một người phụ nữ ngồi ngay lại đây. Nhìn đây, thưa bà. Đau khổ với bệnh đại tràng. Hãy tin bằng cả tấm lòng. Vâng, bà là một người lạ đối với tôi. Hãy tin với tất cả tấm lòng của bà, và được khỏe mạnh.

¹⁹⁸ Có một người đàn ông đang ngồi bên bà, ông ấy phải về nhà. Ông ấy không thể ở lại lâu hơn nữa. Ông ấy có bệnh ở đôi tai của mình. Ông ấy bị bệnh với...Ông ấy bị cảm lạnh, và bị ho. Ông ấy không thể vượt qua nó, nó là—nó là một loại—rất nhiều biến chứng đặt ra. Đúng vậy, thưa ông. Ông làm việc tại loại nhà máy nào đó như tên lửa hoặc điều gì đó tương tự. Ông phải quay trở lại công việc của mình. Tôi là một người lạ đối với ông. Nếu những điều đó là thật, hãy giơ tay lên. Được rồi. Nếu ông có đủ đức tin để chạm vào Chúa Jêsus, tại sao không trở thành một người đàn ông thực sự và hết lòng tin điều đó?

¹⁹⁹ Có một quý cô đang ngồi ở đó, cô ấy bị một loại bệnh ngoài da nào đó trên tay. Cô ấy thậm chí không biết nó là gì. Bác sĩ thậm chí không biết nó là gì. Cô ấy đã mắc bệnh đó trong nhiều năm.Ồ, cô ấy sẽ nhớ nó, chắc chắn vậy. Cô Daniels, McDaniels.

Cô đấy. Ida McDaniels, hãy tin bằng cả tấm lòng. Tôi không biết người phụ nữ ấy, chưa bao giờ nhìn thấy cô ấy. Nhưng có Ánh sáng trên cô ấy.

²⁰⁰ Nó là gì? Ngài biết cô! Và Ngài biết rằng cô không ổn! Chính Đức Chúa Trời đang nói với tôi theo cách này, cũng đang nói với tôi qua Lời.

²⁰¹ Giờ đây, mọi người ở đây nhận ra sự Hiện diện của Đức Chúa Trời, và biết rằng mình đã sai, hãy đến với bàn thờ ngay bây giờ. Hãy lên đây một phút, để tôi cầu nguyện cho các bạn. Nếu các bạn biết mình đã sai, các bạn muốn thú nhận rằng mình sai. Các bạn muốn trở thành một Cơ-đốc nhân thực sự từ bây giờ trở đi, hãy lên đây quanh bàn thờ. Tôi chỉ không muốn gọi tên bạn, nó—nó sẽ không giống như Cơ-đốc giáo. Ở trên ban công, đi xuống, đây là cơ hội của bạn. Xuống ngay bây giờ! Đến trước bàn thờ, nói, “Con đang đến, Chúa ôi.” Hỡi tội nhân, bạn tiến đến bàn thờ, đây có thể là cơ hội cuối cùng của bạn. Mời các bạn đến bây giờ trong khi chúng tôi...đàn organ đang chơi rất hay, “Chúa ôi, con lại ngay, con đang đến với Ngài đây.” Được rồi, mọi người hát nào.

Con đang đến, Chúa ôi!

Đến ngay với Ngài đây!

²⁰² Bạn sẽ đến chứ? Đi xuống khỏi ban công, đi xuống. Lên đây. Còn các bạn, những người tự xưng là Cơ-đốc nhân, Dòng dõi Áp-ra-ham thì sao? Chúa ban phước cho các chị, những người nữ. Chúa ban phước cho chị em, các chị em của tôi. Vâng. Đức Chúa Trời chắc chắn sẽ tán thưởng điều đó. Các bạn trung thực. Có thể mục sư của các bạn đã không nói với các bạn điều đó. Hãy về nhà và lấy Kinh Thánh của mình và tìm hiểu xem nó có đúng, hay không. Các bạn biết điều đó là đúng, trước khi tôi nói bất cứ điều gì. Các bạn phụ nữ Ngũ Tuần, các bạn sẽ không trang điểm vì bất cứ điều gì. Không có gì trong Kinh Thánh về trang điểm; chỉ có Giê-sa-bên, bà ấy đã trang điểm khuôn mặt và các thứ, bằng phấn và các thứ. Nhưng trong Kinh Thánh có nói về việc chị em để tóc dài, “Thật không đúng cho một người nữ thậm chí cầu nguyện với mái tóc uốn ngắn, cắt tóc.”

...với Ngài!

²⁰³ Các bạn muốn đến ngay với Đức Chúa Trời, trong sự Hiện diện khi Ngài ở đây không? Hãy đến nào! Hãy đứng lên, đứng lên cho Ngài! Đứng trên đôi chân của bạn và đi xuống, nói, “Tôi đang đến. Tôi—tôi sẽ tỏ cho thấy. Tôi muốn cả thế giới biết rằng tôi sai và tôi muốn sống đứng trước Đức Chúa Trời.” Hãy đến ngay!

Con đang đến, Chúa ôi!
Đang đến ngay với Ngài!
Xin rửa con, làm con sạch trong Huyết
Đã tuôn ra từ Gô-gô-tha.

Một lần nữa, mọi người!

Con đang đến...

Hãy đến. Còn nhiều hơn thế nữa, hãy nhớ. Vâng đúng vậy.

...con, làm con sạch trong Huyết Ngài
Đã tuôn ra từ Gô-gô-tha.

²⁰⁴ Vẫn có người đang đến, hãy tiếp tục cầu nguyện. Bây giờ, thưa các bạn, tôi không thuyết phục nhiều. Tôi tin rằng Lời sẽ thực hiện công việc của Nó khi Nó xuất hiện ở đó. Đừng làm buồn lòng Đức Thánh Linh. Đó có thể là cơ hội cuối cùng mà bạn có được; Tôi hy vọng không phải vậy. Bạn biết điều gì sẽ xảy ra với bạn khi bạn thừa nhận mình sai không? Nó nói với tôi rằng có điều gì đó có thật ở đó, mà các bạn thực sự muốn làm đúng. Bây giờ chỉ với cây đàn organ, chậm rãi nếu các bạn muốn, trong khi tôi nói. Tiến lên, mọi người, cứ đến ngay. Tôi muốn các bạn tiếp tục đến. Các bạn biết những người này đã làm gì không? Nhiều người trong số này có tư cách là thành viên hội thánh và họ biết tôi đã nói Lẽ thật.

²⁰⁵ Không phải *tôi*. Giống như khi Môi-se xuống đó để nói với dân chúng về Chúa; và Chúa, dưới Trụ Lửa đó, đã xác nhận Lời và cho thấy Lời đó là đúng. Cũng Trụ Lửa đó ở ngay đây với chúng ta. Đó là cùng Đấng Christ, đang làm điều giống như vậy cho thời đại dân Ngoại, như Ngài đã hứa sẽ làm.

²⁰⁶ Điều gì khiến tôi tin? Rằng bạn là người chân thật trong lòng mình. Điều gì đã khiến bạn đứng dậy trên chân mình? Bởi vì Điều gì đó ở xung quanh bạn, mà đã nói rằng, “Người sai rồi.” Bây giờ đó là Chúa, bởi vì một số bạn cảm thấy xấu hổ khi đứng

ở đây như vậy trước mọi người, sau khi thú nhận. Nhưng nó cho thấy rằng Điều gì đó chân thực Mà đã nói, “Người sai rồi,” và Nó đến cùng với Lời, qua sự phân biệt. Qua...

207 Những ân tứ này được ban cho hội thánh để làm gì? Ân tứ đầu tiên là gì? Điều đầu tiên là gì? Các sứ đồ (là người truyền giáo), tiên tri, giáo sư, mục sư, những nhà truyền bá phúc âm. Tất cả đều là vì sự trọn vẹn của Hội thánh.

208 Và Lời của Chúa đến ở đâu, đến với ai? Lời của Chúa đã đến với vị tiên tri, luôn luôn, không bao giờ thối mất. Không phải là một ân tứ về lời tiên tri; một ân tứ về lời tiên tri là về một điều, và rồi điều khác. Một nhà tiên tri được sinh ra, được Đức Chúa Trời định trước. Chúa Jêsus Christ là Con Đức Chúa Trời, Con tiền định của Đức Chúa Trời. Ê-sai nói với Giảng, Giảng Báp-tít, bảy trăm mười hai năm trước khi ông được sinh ra, ông là “tiếng của một người đang kêu trong đồng vắng.” Đức Chúa Trời đã phán với Giê-rê-mi, “Trước khi người được hình thành trong lòng mẹ, Ta đã biết người và biệt người nên thánh, và phong cho người làm tiên tri cho các nước.” Và khi các bạn nhìn thấy các nhà tiên tri xuất hiện, sự phán xét ở gần rồi.

209 Vậy thì, “Sự phán xét bắt đầu trong Nhà của Đức Chúa Trời, với dân sự của Đức Chúa Trời.” Vậy thì chúng ta sai rồi! Chúng ta đã làm sai. Và tôi tin rằng họ ngồi đây tối nay, đó là Dòng dõi của Áp-ra-ham và thực sự được định trước đối với Sự sáng của Đức Chúa Trời để chiếu rọi trên nó; khi Ánh sáng ấy chạm vào nó, họ sẽ đứng vững. Có điều gì đó phải xảy ra, các bạn ở đó! Bây giờ các bạn đang ở đây, chúng ta hãy cúi đầu và thú nhận sai lầm của mình.

210 Hỡi bạn tội nhân, nếu bạn đang đứng trong nhóm này ở đây, mà có điều nào đó, xấu hổ cho bạn; nhưng phước cho bạn bây giờ, bạn đã chấp nhận nó, tin nó với cả tấm lòng.

211 Hỡi các chị Cơ-đốc nhân, chị em là những người nữ hiểu biết, tôi tin rằng chị em là những người nữ tốt. Chúa ban phước cho chị em. Tôi tin điều đó. Chúa có thể bày tỏ cảm xúc của lòng tôi với chị em. Tôi không muốn có ác ý với chị, thưa chị; tôi cũng có một người vợ, và hai—hai cô gái trẻ. Tôi yêu chị như chị gái của tôi.

212 Và, thưa anh em, tôi không muốn làm tổn thương cảm xúc của anh em, nhưng đôi khi một chút rung động với Lời sẽ giúp anh em.

213 Bây giờ, nếu chúng ta sai, hãy nói rằng chúng ta sai. Và có—có ân điển, dồi dào, cho chúng ta đêm nay. “Ai xưng nhận những điều sai trái của mình, thì được thương xót. Kẻ nào sẽ che giấu tội lỗi của mình, sẽ không bao giờ thịnh vượng.” Tội lỗi của anh em là gì? Sự không tin của mình. Nếu anh em giấu nó bên dưới, nói, “Ồ, tôi cũng giỏi như những người còn lại của họ.” Anh em sai rồi. Và anh em sẽ không bao giờ tiến xa hơn những gì anh em di chuyển bây giờ. Anh em sẽ ở lại con đường đó, anh em sẽ không bao giờ đi xa hơn cho đến khi anh em vượt qua rào cản đó và làm cho nó đúng đắn. Hãy nhớ, anh em không thể làm điều đó; anh em sẽ phải bước đi với Lời Đức Chúa Trời.

214 Và chừng nào anh em còn sống, anh em sẽ luôn ghi nhớ điều này. Ngày dài nhất anh em sống, anh em sẽ nhớ đêm nay. Hãy nhớ, tôi đang nói với anh chị em CHÚA PHÁN NHƯ VẬY! Chiều nay tôi đang ngồi trong rừng, cầu nguyện, Ngài đã phán với tôi về điều này ở đây, phán, “Hãy nói điều đó và gọi nó, và Ta sẽ làm điều gì đó cho ngươi.” Và nó đây này.

Bây giờ chúng ta hãy cầu nguyện.

215 Lạy Cha Thiên thượng, một cách tôn kính và chân thành những tội nhân đứng trong cử tọa này ngay bây giờ. Họ đã đứng dậy khỏi chỗ ngồi và bước lên đây, chỉ để xưng nhận. Có những Cơ-đốc nhân đã đến để xưng tội của họ.

216 Đây là những chị em gái quý giá mà Ánh sáng đã chiếu qua họ, sâu thẳm trong lòng họ biết rằng họ đã sai, họ biết rằng Kinh Thánh dạy những điều đó, và bây giờ họ sẵn sàng từ bỏ tất cả.

217 Đây là những người anh em đang đứng đây, những người anh em quý giá, các con trai của Đức Chúa Trời hằng sống, mà, thông qua tín điều và tình trạng hâm hẩm, đã đi lang thang ra ngoài thế gian. Họ đang trở lại tối nay, thưa Cha. Họ đang trở lại. Họ đang ở đây, họ đây.

218 Bây giờ, thưa Cha, chúng con nhận biết rằng khi họ đứng trên chân mình, họ đã phá vỡ...Tất cả các nhà khoa học, họ nói

rằng anh chị em không thể tiến lên, anh chị em sẽ bị kìm hãm. Nhưng khi họ giơ tay và đi theo hướng này, họ đã chứng minh rằng có một Thần linh trong họ có thể đưa ra quyết định. Họ đã làm điều đó cho Đấng Christ.

219 Chúa Jêsus ôi, đây là Lời của Chính Ngài, và con sẽ chỉ trích dẫn chúng cho Ngài.

220 Con sẽ dâng cho Ngài những người này tối nay, như là tôi tớ của Ngài. Con đã làm đúng như lời Ngài phán bảo con làm, ngày hôm nay trong rừng và đây chính xác là những gì Ngài đã nói sẽ xảy ra. Và có những nhân chứng của những điều đó, đang đứng ở đây. Để chứng minh sự Hiện diện của Ngài—của Ngài, Ngài đã đi qua cử tọa, nói với mọi người về họ là ai và ở đâu...họ đã làm, và vân vân, biết những người đó, tên, và họ là ai và họ đã làm gì, có chuyện gì không ổn.

221 Và bây giờ Ngài đã nói trong Lời Ngài, rằng, “Kẻ nào sẽ xưng Ta ra trước mặt thiên hạ, Ta cũng sẽ xưng kẻ ấy trước mặt Cha Ta và các Thiên sứ thánh. Kẻ nào hổ thẹn về Ta trước mặt con người, thì Ta sẽ hổ thẹn về người đó trước mặt Cha Ta và các Thiên sứ thánh.” Bây giờ những chị em này và những anh em này đã đứng tối nay trước sự chứng kiến của các thành viên và mục sư của họ, và những người thân yêu của họ, để nói rằng—rằng họ không xấu hổ về Ngài, nhưng họ hổ thẹn về cách họ đã làm. Bây giờ con chắc chắn, Chúa ôi, rằng Ngài tha thứ cho họ. Ngài đã hứa điều đó. Ngài đã phán, “Người nào xưng nhận tội lỗi của mình, thì sẽ được thương xót.” Và họ đang xưng nhận điều đó, và họ sẽ có được sự thương xót. Và Ngài là Đấng có thể chữa lành người đau, và phán, “Chẳng phải dễ dàng để nói, ‘Tội lỗi của người được tha,’ như là ‘Hãy vác giường người mà đi?’”

222 Con tuyên bố những người này. Con—con tuyên bố mỗi người trong họ, Chúa ôi. Con đã cố gắng đứng về phía Ngài suốt những năm này, và Lời Ngài. Và họ đã đứng tối nay vì Ngài, và con tuyên bố họ. Con lấy họ ra khỏi miệng của thế gian, và con dâng họ cho Ngài, Đức Chúa Jêsus ôi. Họ là những chiến tích của Sứ điệp tối nay, của Lời Đức Chúa Trời. Xin giữ họ, lạy Đức Chúa Trời Toàn Năng, dưới Quyền năng Thánh của Ngài. Xin cho họ lớn lên, xin cho Ánh sáng của Đức Chúa Trời lóe sáng lên trong

đời sống họ. Xin cho những người nam và người nữ đó, Chúa ôi, bắt đầu lớn lên trong quyền năng và sức mạnh của Đức Thánh Linh. Nguyên xin điều gì đó xảy ra sẽ thay đổi toàn bộ các giáo hội của họ và—và toàn bộ vùng lân cận nơi họ đang ở. Xin nhậm lời, Chúa ôi. Con dâng họ cho Ngài, họ là của Ngài. Họ—họ là những chiến tích của buổi nhóm tối nay, về Lời đã được rao giảng. Con tuyên bố sự sống của họ, trong Danh của Chúa Jêsus Christ. Con muốn gặp họ ở phía bên kia, khi họ bắt tử, trở lại thành thanh niên và thiếu nữ một lần nữa, và được trẻ trung và đáng yêu mãi mãi. Họ là của Ngài, Cha ôi. Họ là những chiến tích mà Đức Chúa Trời đã ban cho Con Ngài, Chúa Cứu Thế Jêsus, bởi quyền năng của Sự Hiện diện của Ngài và Lời của Đức Chúa Trời. Họ là của Ngài, Cha ôi. Con dâng họ cho Ngài, trong Danh Chúa Jêsus Christ; và tuyên bố mọi đời sống, mọi đời sống mà đang đứng ở đây. Mọi xưng nhận được nhận, mọi tội lỗi được tha thứ.

²²³ Và mọi người mà đang đứng ở đây, con—con—con cầu nguyện cho sức mạnh Đức Thánh Linh ở trong họ, để thực hiện, làm điều mà đúng đắn, để giúp họ trong giờ phút đen tối này khi thế giới rất đầy hào nhoáng. Và, Ôi Chúa, xin giúp con tối mai, để—để đem điều đó thuần khiết và rõ ràng cho họ, Chúa ôi; và tránh xa sự hào nhoáng của thế gian này, để họ có thể sẵn sàng gặp gỡ Đấng Christ vào thời điểm Ngài Đến. Xin nhậm lời, Cha ôi. Chúng con tin Ngài bây giờ.

Và trong khi chúng ta cúi đầu.

²²⁴ Mỗi người trong số các bạn đang đứng trên đôi chân của mình, tôi không tin rằng các bạn đến vì tò mò, bởi vì các bạn đã đến dưới sự rao giảng Phúc Âm thô sơ, cứng rắn, gay gắt. Nhưng các bạn tin rằng Chúa Jêsus đã phán rằng, “Không ai có thể đến với Ta nếu Cha Ta không kéo người ấy đến, và tất cả những ai Cha đã ban cho Ta sẽ đến.” Vậy thì đó là Lời của Đức Chúa Trời đã được xác nhận. Ngài đã nói với Áp-ra-ham, Ngài đã hứa và đã thề với lời thề, và ở đây các bạn đã nghe Tiếng của Đức Chúa Trời tối nay và dựa trên những cơ sở đó. Các bạn phải được tha thứ! Và tất cả các bạn chấp nhận điều đó và tin rằng Đức Chúa Trời tha thứ cho lỗi lầm của các bạn, và kể từ đêm nay trở đi, bởi

ân điển của Đức Chúa Trời, các bạn sẽ sống cho Ngài phần đời còn lại của mình, và làm mọi điều mà Kinh Thánh này dạy cho các bạn phải làm, và các bạn tin rằng Đức Chúa Trời ban cho các bạn ân điển để làm điều đó bây giờ, bằng cách tha thứ cho các bạn về quá khứ của các bạn; hãy giơ tay lên, nói, “Tôi tin điều đó bằng cả tấm lòng.” Xin Chúa ban phước cho anh chị em.

225 Tất cả anh chị em là Cơ-đốc nhân ngoài kia tự hào về họ, hãy nói, “Ngợi khen Chúa, vì họ!” [Hội chúng nói, “Ngợi khen Chúa, vì họ!”—Bt.] Chúng ta hãy nói lại một lần nữa. “Ngợi khen Chúa, vì họ!”

Bây giờ chúng ta hãy đứng lên, mọi người. Tôi muốn một hợp âm của:

Tôi yêu Ngài, tôi yêu Ngài
 Bởi vì Ngài yêu tôi trước
 Và đã mua chuộc sự cứu rỗi tôi
 Trên cây Thập tự.

226 Bây giờ chúng ta hãy cùng nhau hát nhé, mọi người cùng giơ tay hát lên. Được rồi.

Tôi yêu Ngài, tôi yêu Ngài
 Bởi vì Ngài yêu tôi trước
 Và đã mua chuộc sự cứu rỗi tôi
 Trên cây Thập tự.

227 Anh chị em có cảm thấy thực sự được chà sạch không? Chẳng phải Lời chùi sạch anh chị em và khiến anh chị em cảm thấy tốt hơn sao? Phải không?

228 Anh chị em không tin tôi là một—một—một kẻ giả mạo, phải không? Anh chị em có tin tôi là Lẽ thật không? [Hội chúng nói, “A-men!”—Bt.]

229 Tôi đang theo dõi Thiên sứ đó của Chúa Đấng mà tôi đang trông chừng trên dân sự, đã xoay vòng qua ngay nhóm này đang đứng ngay tại đây dưới hình thức cây thập tự. Đức Chúa Trời ở trên Thiên đàng! Cùng một bức hình anh em...Thiên sứ mà anh em nhìn thấy trên bức hình đó, hiện đang ở ngay đây trên nhóm người này, cứ di chuyển xung quanh, tôi tiếp tục theo dõi Nó, từ nơi này đến nơi khác. Tôi tin rằng, thậm chí, rằng mọi

bệnh tật đang đứng trong đám đông đó đều biến mất. Tôi—tôi tin tưởng điều đó với tất cả tấm lòng mình, rằng mọi tội lỗi đều được tha thứ.

²³⁰ Chúng ta hãy chỉ—chúng ta hãy chỉ bắt tay nhau trong khi chúng ta hát bài “Tôi Yêu Ngài.”

Tôi...

Nói, “Ngợi khen Chúa!” [Hội chúng nói, “Ngợi khen Chúa!”—Bt.]

...yêu Ngài, tôi yêu Ngài
 Bởi vì Ngài yêu tôi trước
 Và đã mua chuộc sự cứu rỗi tôi
 Trên cây Thập tự.

²³¹ Bây giờ chúng ta hãy cử ca ngợi Ngài, nói, “Ca ngợi Chúa! Cảm ơn Ngài, Chúa Jêsus.”

Chúng con cảm ơn Ngài, Chúa ôi, vì đã đưa mọi người đến, vì Lời của Ngài. Nó sắc bén như gươm hai lưỡi, nhưng Nó phân biệt được những ý tưởng trong lòng. Nó làm cho chắc chắn. Nó cắt bì thế gian, xác thịt, những việc thuộc về thế gian khỏi dân sự, và biến họ thành những tạo vật mới trong Đấng Christ. Chúng con cảm ơn Cha biết bao, Cha ôi! Chúng con ca ngợi Ngài với tất cả tấm lòng của chúng con. Cảm ơn Ngài vì họ, Chúa ôi. Xin cho họ được đầy dẫy Thánh Linh! Cầu xin Đức Thánh Linh đưa họ vào quyền kiểm soát của Ngài, và xin cho họ phát một cuộc phục hưng điển hình thuở xưa giữa các giáo hội này, Lạy Chúa, điều đó sẽ thật sự lan tỏa ra tất cả các cộng đồng, mọi nơi đang bùng cháy bởi quyền năng của Đức Chúa Trời. Xin ban đến cho chúng con Lễ Ngũ Tuần thực sự, Chúa ôi, quyền năng thực sự của Thánh Linh trở lại trong đời sống của dân sự. Xin nhậm lời, Cha ôi.

²³² Họ là của Ngài. Bởi ân điển của Đức Chúa Trời, họ là của Ngài. Họ là Dòng dõi của Áp-ra-ham, theo lời hứa. Xin nhậm lời, Chúa ôi. Họ tin Lời của Ngài; bất cứ điều gì trái ngược, như thể nó đã không phải. Họ tin Lời bởi vì họ là Dòng dõi của Áp-ra-ham. Họ là của Ngài, Cha ôi, Hội thánh đã được định trước để chiếu sáng trong ngày sau rốt. Cảm ơn Ngài, Cha ôi, vì họ.

Tôi yêu Ngài...

Hãy giơ tay lên để ngợi khen Ngài.

Tôi...

Đường lên ban công! Đúng thế.

Bởi vì Ngài yêu tôi trước

Và...

GIÊ-HÔ-VA DI-RÊ 1 VIE62-0705

(Jehovah-Jireh ¹)

Sứ điệp này được giảng bởi Anh William Marrion Branham, được ban phát bản gốc bằng tiếng Anh vào tối thứ Năm, ngày 5 tháng Bảy, năm 1962, tại Thánh phòng Thành phố ở Thung lũng Grass, California, U.S.A., được lấy từ một băng ghi âm từ tính và được in nguyên văn bằng tiếng Anh. Bản dịch Tiếng Việt này được in và phân phát bởi Cơ quan xuất bản Voice Of God Recordings.

VIETNAMESE

©2022 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org

Thông báo bản quyền

Tác giả giữ bản quyền. Sách này có thể được in tại nhà dành cho việc sử dụng cá nhân hay được phát ra, miễn phí, như một công cụ để truyền bá Phúc Âm của Chúa Jêsus Christ. Sách này không được bán, sao chép trên quy mô lớn, đăng trên trang web, lưu trữ trong hệ thống phục hồi, dịch sang những ngôn ngữ khác, hay sử dụng dành cho việc xin ngân quỹ mà không có sự cho phép được viết rõ ràng của Voice Of God Recordings®.

Để biết thêm thông tin hay tài liệu có sẵn khác, xin vui lòng liên hệ:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org